

**Inima lui
Dumnezeu
bate pentru neamuri**

Studii biblice despre lucrarea misionară

Dean Wiebracht

Titlu în limba engleză:

God's Heart for the Nations
Bible Studies on Missions
Copyright © 2001 de Dean S. Wierbracht, D. Min.

Publicat în limba engleză (2001) de

OMF Literature Inc.
776 Boni Avenue
Mandaluzong City Metro Manila
Filipine

Publicat în limba română cu permisiunea autorului de
Asociația OCI
Str. Theodor Speranția Nr. 104
Bl. S-25, Sc. 1, Et. 5 Apt. 25
030939 București

tel./fax: 021.323.77.10
e-mail: contact@oci.ro
web: www.oci.ro

Traducere
Lidia Stanescu

Adaptare în limba română și tehnoredactare
Russell Mitchell

Copyright © 2009

CUPRINS

Introducere	1
1. El se gândea la tine	4
<i>Geneza 11:1-12:9</i>	
2. De la întuneric la lumină	9
<i>Exod 19:1-9, 1 Petru 2:9-10</i>	
3. Bun venit în casa Domnului!	13
<i>2 Cronici 6:32-33</i>	
4. Bindecuvântat ca să fii o binecuvântare	17
<i>Psalmul 67</i>	
5. Proclamă-I gloria!	20
<i>Psalmul 96</i>	
6. Până la marginile pământului	24
<i>Isaia 49:1-7</i>	
7. Fuga lui Iona	27
<i>Iona 1</i>	
8. Mulțumesc, Mulțumesc, Mulțumesc	32
<i>Iona 2</i>	
9. Pocăința cetății Ninive	36
<i>Iona 3</i>	
10. Profetul care se supără	39
<i>Iona 4</i>	
11. Este vremea secerișului!	43
<i>Matei 9:35-38</i>	
12. Porunca cea mai mare	48
<i>Matei 22:34-40</i>	
13. Isus a spus totul	53
<i>Matei 28:16-20</i>	
14. Inima de tată	57
<i>Luca 15</i>	
15. Putere de sus	61
<i>Luca 24:36-49</i>	
16. Așa vă trimit și Eu pe voi	66
<i>Ioan 20:19-23</i>	
17. Martorii Lui pentru o lume în așteptare	71
<i>Faptele Apostolilor 1:1-11</i>	
18. Isus este singura cale?	77
<i>Fapte 4:1-23</i>	
19. Lasă pe poporul Meu să plece!	81
<i>Fapte 13:1-5</i>	
20. Ce frumoase sunt picioarele celui ce aduce vești bune	86
<i>Romani 10:1-15</i>	
21. Dragostea Lui irezistibilă	89
<i>2 Corinteni 5:14-21</i>	
22. De ce să ne rugăm?	92
<i>1 Timotei 1:1-7</i>	
23. Și atunci va veni sfârșitul	98
<i>2 Petru 3:1-13</i>	
24. O sărbătoare pentru toți oamenii	102
<i>Apocalipsa 5:1-14</i>	
Concluzii: De la confuzie la convingere	105

INTRODUCERE

Ce vremuri extraordinare trăim în România! În toată țara se plantează biserici. Mișcarea misionară crește într-un ritm alert.

Bisericile sunt tot mai deschise spre lucrarea misionară. Denominațiile fac strategii și organizează trimiterea misionarilor transculturali. Au fost stabilite organizații și școli misionare pentru instruirea viitorilor misionari. Școlile biblice și seminarele teologice sprijină programele misionare. Dumnezeu asigură mobilizatori pentru lucrarea misionară care să ajute la multiplicarea *Bisericilor care vor să împlinească Marea Însărcinare*. În toată România s-au desfășurat conferințe și seminarii având ca temă lucrarea misionară. Tot mai mulți oameni se roagă pentru misiune. Apar tot mai multe buletine informaționale, cărți și alte materiale legate de misiune. Rezultatul este că mii de români depășesc granițele culturale și merg în misiune.

Ce lucrări minunate face Dumnezeu în zilele noastre! Este nemaipomenit să luăm parte la lucrările Lui. Ce bun și măreț este El!

Nu sunt singura persoană care crede că Dumnezeu a rezervat un rol special pentru români în lucrarea de evanghelizare mondială. În primul rând, românii au trecut mai mare în multe țări din Asia și Orientul Apropiat decât vesticii. Apoi, românii se pot adapta mai ușor altor culturi și pot învăța mai repede limba acelor culturi.

Cum putem fi buni slujitori în această minunată lucrare pe care Dumnezeu a pus-o înaintea noastră? Cum putem trimite misionari care vor supraviețui și vor prospera? Principalul este să pricepem înțelesul profund al bazei biblice a lucrării misionare. Dacă vrem să crească numărul misionarilor care proclamă Evanghelia cu credințioșie și în mod eficient, atunci trebuie să fim convinși ferm că ideea misiunii îi aparține lui Dumnezeu.

Scopul acestei cărți este să vă ajutăm să explorați pasajele cheie din Scripturi care se referă la evanghelizarea lumii. De-a lungul studiului vom căuta să răspundem la întrebări de genul:

- De ce misiunea?
- Cum se încadrează neamurile în planul de răscumpărare al lui Dumnezeu?
- Care este scopul principal al unei organizații misionare?
- Care este misiunea Bisericii?
- Care este rolul Duhului Sfânt în evanghelizarea lumii?
- Avem dreptul să-i evanghelizăm pe cei din alte religii?

După cum veți descoperi, bazele biblice ale lucrării misionare nu sunt doar pasaje care se referă la *Marea Însărcinare*. Despre lucrarea misionară ne vorbește întreaga Biblie. Iată ce a scris John Stott:

Mandatul nostru pentru evanghelizarea lumii se găsește în întreaga Biblie. El se găsește în **creația lui Dumnezeu** (din această cauză omenirea trebuie să-I dea socoteală Lui), în **caracterul lui Dumnezeu** (prietenos, plin de dragoste, compasiune, dorind ca nici unul să nu piară, ci să vină la pocăință), în **promisiunile lui Dumnezeu** (ca toate neamurile să fie binecuvântate prin sămânța lui Avraam și să devină moștenirea lui Mesia), în **Cristosul lui Dumnezeu** (acum investit cu autoritate universală pentru a fi aclamat de toată omenirea), în **Duhul lui Dumnezeu** (care convinge lumea de păcat, îl mărturisește pe Cristos și îndeamnă biserica să evanghelizeze) și în **Biserica lui Dumnezeu** (care este o comunitate multinațională, misionară, căreia i s-a

poruncit să evanghelizeze până la revenirea lui Cristos.)*

Știu că este o frază lungă și este cam dificil să înțelegi la prima citire tot ce vrea să spună Stott. Citește-o încă o dată încet și ia aminte la punctele principale pe care le subliniază. În esență el ne spune că pentru lucrarea misionară este importantă întreaga Biblie. Dacă parafrazăm mandatul nostru:

- Se găsește în **creația lui Dumnezeu**. Pentru că toți am fost creați de El, trebuie să-I dăm socoteală Lui.
- Se găsește în **caracterul lui Dumnezeu**. Citind Biblia vedem că Dumnezeu este prietenos, plin de dragoste și compasiune. Vedem că El îi caută pe oameni și vrea ca nici unul să nu piară, ci să vină la pocăință.
- Se găsește în **promisiunile lui Dumnezeu**. Prima promisiune, de exemplu, este parte a chemării lui Avram (mai târziu numit Avraam) din Geneza capitolul 12. Dumnezeu îi promite lui Avraam că *toate neamurile* vor fi binecuvântate prin El.
- Se găsește în **Cristosul lui Dumnezeu**. Cristos a fost înălțat într-o poziție de autoritate universală și merită să I se închine și să-L asculte **toți** oamenii.
- Se găsește în **Duhul Sfânt**. Lucrarea Duhului Sfânt în lume nu este numai aceea de a-i învăța și încuraja pe credincioși. El îi convinge pe oameni de starea lor păcătoasă, îi împuternicește să-L mărturisească pe Cristos și mobilizează biserica pentru lucrarea de evanghelizare.
- Se găsește și în **Biserica lui Cristos**. Oamenii din diverse neamuri alcătuiesc biserica. Prin însăși natura ei biserica trebuie să fie o comunitate misionară. Ei i s-a dat porunca să evanghelizeze până la revenirea lui Isus.

Cine ar trebui să citească această carte?

Misionarii. Pe măsură ce studiezi această carte, dorința mea este ca Dumnezeu să-ți întărească convingerile. Rugăciunea mea este ca El să folosească studiul acesta al Cuvântului Său pentru a-ți însufleți zelul pentru a proclama slava Sa printre neamuri – cu îndrăzneala, dragostea și puterea Duhului Sfânt.

Acest studiu este important nu numai pentru propria ta sănătate spirituală și eficiență, ci și pentru responsabilitatea pe care o ai de a transmite mai departe viziunea lucrării misionare celor la care te-a trimis Dumnezeu să-i evanghelizezi.

Pastorii. Mulți pastori au dorința sinceră ca biserica lor să devină o *Biserică care vrea să împlinească Marea Însărcinare*, dar nu au resursele necesare pentru a duce Evanghelia până la marginile pământului, după cum spune Biblia. Această carte este pentru tine!

Scopul acestei cărți nu este să-ți furnizeze schițe de predici, chiar dacă acestea sunt importante. Strategia abordată aici este mai degrabă să te ajute să descoperi singur adevărul. Sper că la terminarea studiului și după ce te-ai rugat cu ajutorul acestei cărți folosind un anumit pasaj, vei fi pregătit să comunici bisericii tale adevărurile esențiale ale acelor versete.

*John Stott, „The Bible in World Evangelization,” în Ralph D. Winter și Stephen C. Hawthorne (eds.), *Perspectives on the World Christian Movement*, (Pasadena: William Carey Library, 1992), 22.

Studentii, lucrătorii din biserică și alți credincioși. Această carte este și pentru tine. Te poate ajuta să-L cunoști mai bine pe Dumnezeu, să înțelegi mai clar importanța evanghelizării neamurilor și să devii parte a programului de evanghelizare mondială. Dacă România dorește să devină „Antiohia Europei,” atunci ea are nevoie nu numai de misionari și pastori cu o viziune pentru lucrarea misionară, ci și de mii de *Biserici care vor să împlinească Marea Însărcinare* pline de membrii cu o viziune misionară. Și tu ai un rol important de împlinit în această lucrare.

Profesorii care predau cursuri de misiune. Cărțile de teologie misionară și conceptele biblice despre misiune sunt esențiale. Și eu le folosesc. Dar nu ți-ar plăcea să ai la dispoziție un material care să-i ajute pe studenții tăi să poată studia singuri pasajele importante din Biblie referitoare la misiune? Această carte te apoate ajuta în acest sens.

Cum se poate folosi această carte

Deși această carte poate fi folosită și pentru studiul individual, se poate obține beneficiul maxim dacă ideile personale se dezbat într-un grup mic. Așadar, dacă poți, formează un grup mic ca să studiați acele pasaje din Biblie. Studiul vostru va fi mai eficient și plăcut dacă veți descoperi împreună adevărul lui Dumnezeu.

Cele mai multe capitole ale cărții studiază doar câte un pasaj din Biblie. Fă-ți timp să te rogi și să citești de mai multe ori și cu atenție pasajul respectiv înainte să răspunzi la întrebările puse. Roagă-L pe Dumnezeu să-ți deschidă mintea și inima la adevărul Său.

Întrebările puse urmăresc mai multe scopuri. Bineînțeles că în primul rând trebuie să aflăm elementele de bază relatate în pasajul respectiv: cine, ce, când, unde, de ce și cum. În al doilea rând, vrem să înțelegem învățătura de bază a aceluși pasaj. Ce-mi spune Dumnezeu prin acele versete? În al treilea rând, este important să vedem relevanța acestor versete pentru evanghelizarea mondială.

În sfârșit, studiul nostru nu este complet dacă nu ne gândim la modul în care putem aplica cele învățate în viața și biserica noastră. Iar pentru aceia care doresc să-și aprofundeze studiul, există la sfârșitul fiecărui capitol un pasaj intitulat *Cercetând mai adânc*. Acest studiu are ca scop să-ți încălzească inima, să-ți deschidă orizontul și să te pună în mișcare!

Ești gata? Hai să începem cu prima carte a Bibliei.

1 El se gândea la tine

Geneza 11:1-12:9

„Misiunea mondială a fost în mintea lui Dumnezeu încă de la început.”

DAVID DAVIDSON

Nu-i așa că omenirea nu a avut un început prea bun? Adam și Eva au păcătuit primii, apoi a păcătuit Cain. În Geneza 6:6 ni se spune că: „I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ, și S-a mâhnit în inima Lui.” El a trimis un potop care a distrus întreg pământul cu excepția lui Noe și a câtorva membri ai familiei sale. Dar chiar și după potop situația nu s-a îmbunătățit.

Citește Geneza 11:1-9

1. De ce au vrut oamenii să contruiască un turn? (versetul 4)
2. De ce planul lor de construire a turnului a fost un act de nesupunere față de Dumnezeu? (vezi versetul 4 și Geneza 9:1)
3. Care a fost răspunsul lui Dumnezeu la neascultarea oamenilor? (versetele 5-9)

Ce încurcătură! Nu numai că oamenii sunt păcătoși, dar acum vorbesc și limbi diferite și sunt împrăștiați pe toată fața pământului. Dumnezeu a creat ființele umane ca să-L cunoască pe El, să se bucure de El și să-L glorifice. Dar după cum vedem în Geneza planurile Lui au fost zădărnice. Astfel apar condițiile pentru lansarea planului de răscumpărare al lui Dumnezeu.

Citește Geneza 11:10-26

Aceste versete prezintă faptele petrecute în secolele dintre potop și apariția lui Avram. Urmașii lui Sem au fost numiți *semiți*. Mai târziu numele lor a fost schimbat în *semiți*, și acest nume include popoarele arabe, babilonienii, evreii și fenicienii.

Citește Geneza 11:27-32

4. Aceste versete vorbesc despre familia lui Avram. Potrivii numele următoare cu descrierea corectă a relației lor cu Avram:

_____ Terah	a. frate
_____ Sarai	b. nepot
_____ Nahor	c. tată
_____ Lot	d. soție
_____ Haran	e. nepoată
_____ Milca	f. frate

5. Ce informație importantă aflăm în versetul 30 despre Sarai? (Vom înțelege mai bine semnificația acestei informații dacă citim primele versete din capitolul 12 al cărții Geneza. (Dacă ai timp aruncă o privire asupra pasajului chiar acum!))
6. Cine îl însoțește pe Avram în drumul spre Haran?

Citește Geneza 12:1-3 Chemarea lui Avram

8. Formulează în propriile cuvinte chemarea făcută de Dumnezeu lui Avram.
9. Când i-a dat Dumnezeu lui Avram prima dată porunca de a ieși din țara sa? (vezi Fapte 7:2-3)
10. Ce a promis Domnul că va face **pentru** Avram? (versetele 2-3) Se poate compara darul lui Dumnezeu pentru Avram cu ceea ce a lăsat el în urmă?
11. Crezi că lui Avram i-a fost greu să creadă promisiunile lui Dumnezeu? (vezi Geneza 11:30)
12. Cum te-ai fi simțit dacă ai fi fost în locul lui Avram?

13. Ce a promis Dumnezeu că va face **prin** Avram (versetele 2-3)?
14. Ce crezi că a vrut să spună Dumnezeu când a promis că toate familiile pământului vor fi binecuvântate prin Avram (vezi Geneza 12:3; Fapte 3:25-26 și Galateni 3:6-9)?
15. Cum cauți tu și biserica ta să fiți o binecuvântare pentru alte neamuri?

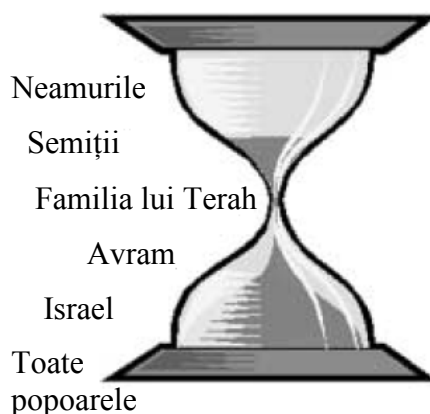
Citește Geneza 12:4-9

16. Cum a răspuns Avram chemării lui Dumnezeu?
17. De ce crezi că Avram a dat dovadă de credință ascultând chemarea lui Dumnezeu?
18. Ce altă promisiune îi face Dumnezeu lui Avram în Geneza 12:7?

În final, binecuvântarea promisă prin Avram este trimiterea lui Isus Cristos ca Mântuitor al tuturor oamenilor. Bineînțeles că Avram nu a înțeles acest lucru. El doar avea o idee vagă despre modul în care va fi o binecuvântare pentru neamuri. Dar cercetând din nou capitolul 12 din Geneza în lumina Noului Testament revelat, putem înțelege că Dumnezeu S-a gândit la binecuvântarea mântuirii. Și aceasta nu doar pentru evrei, ci pentru toți oamenii!

Pasajul pe care l-am studiat poate fi reprezentat grafic sub forma unei clepsidre. Capitolul 10 din Geneza începe cu prezentarea pe larg a tuturor neamurilor, apoi în capitolul 11 sunt prezentați doar semiții. Apoi, spre sfârșitul capitolului 11 prezentarea se restrânge atenția concentrându-se doar asupra familiei lui Terah, iar în capitolul 12 se restrânge și mai mult vorbind doar de Avram.

Însă, Dumnezeu nu a intenționat ca binecuvântarea Sa să se limiteze doar la Avram și urmașii lui. Planul Său a fost ca Avram și Israel să devină un canal de binecuvântare pentru toți oamenii. Acest plan a culminat cu trimiterea lui Mesia, Isus Cristos. Având milioane de creștini și peste 5.750 de biserici evanghelice, România a primit acea

binecuvântare. Așadar noi ne bucurăm de binecuvântarea lui Avram! Dumnezeu S-a gândit la tine!

Și totuși planul lui Dumnezeu de a binecuvânta toate neamurile nu a fost încă împlinit. Mai sunt încă mii de sate care nu au nici măcar o biserică evanghelică. Mai mult, în România și în fereastra 10/40 mai sunt încă multe grupuri etnice care nu au acces la binecuvântarea mântuirii pentru că nu există nici o biserică în limba și în cultura lor proprie. De fapt, cele mai multe grupuri etnice neevangelizate se află în Asia – peste 60%! Este privilegiul dar și responsabilitatea noastră să fim un canal de binecuvântare pentru ele.

Chibzuieste puțin asupra acestui lucru! Pe măsură ce ne implicăm în lucrarea misionară luăm parte la împlinirea promisiunii făcute de Dumnezeu lui Avram cu 4000 de ani în urmă! Trebuie să contribuim și noi la extinderea binecuvântării mântuirii către toate neamurile.

Cercetând mai adânc

1. Promisiunea făcută de Dumnezeu lui Avram este repetată și în alte pasaje din Biblie. Citește următoarele pasaje ca să vezi cum a fost extinsă și reafirmată promisiunea originală făcută lui Avram și urmașilor săi.
 - Promisiunea făcută de Dumnezeu lui Avram (Avraam): Geneza 13:14-17; 15:1-21; 17:1-22; 18:16-19; 21:8-13; 22:15-18.
 - Promisiunea făcută de Dumnezeu lui Isaac: Geneza 26:1-6; 26:23-24.
 - Promisiunea făcută de Dumnezeu lui Iacov: Geneza 28:10-15; 35:9-13; 46:1-4; 48:1-4.
 - Promisiunea făcută de Dumnezeu lui Moise: Exod 3:1-10; 6:1-8.
2. În mod consecvent Avram este prezentat în Scripturi ca un om al credinței. Vezi Romani 4:1-25; Galateni 3:6-9; Evrei 11:8-19. Cum putem urma acest exemplu?
3. În capitolul 3 din Fapte ni se prezintă mulțimea ce se adună la poarta Frumoasă a Templului după ce a fost vindecat un olog din naștere. În predica pe care o ține Petru în fața mulțimii de evrei, el face referire la promisiunea binecuvântării tuturor neamurilor dată cu mulți ani înainte lui Avram și celorlalți patriarhi. În Fapte 3:25-26 Petru spune:

Voi sunteți fiii proorocilor și ai legământului, pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții voștri, când a zis lui Avraam: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.” Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus,

L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărâdelegile sale.

Ți-ai închipuit vreodată o astfel de binecuvântare – binecuvântarea de a te întoarce de la căile rele? De obicei ne gândim că este o binecuvântare să avem sănătate, prieteni și beneficii materiale. Dar, gândește-te, ce mare binecuvântare este faptul că Dumnezeu ne-a întors de la căile noastre păcătoase și de la noi înșine pentru a ne bucura cu El și a-I sluji Lui (vezi și Fapte 11:18; Romani 2:4). Reflectă puțin la această minunată binecuvântare și mulțumește-I lui Dumnezeu în rugăciune.

2 De la întuneric la lumină

Exod 19:1-9 & 1 Petru 2:9-10

„Viața este ca lumina unei lumânări. Aș prefera să mi-o consum arzând într-un loc plin de întuneric decât într-un loc inundat de lumină.”

JOHN KEITH FALCONER

Israelii au fost eliberați în mod miraculos din sclavia egipteană. După 400 de ani de sclavagism în sfârșit sunt eliberați! Până să ajungă la muntele Sinai israeliții deja au văzut manifestată puterea lui Dumnezeu în multe feluri:

- în cele zece urgii (Exod 7:14 – 12:30)
- în trecerea Mării Roșii (Exod 14)
- în transformarea apei amare în apă dulce la Mara (Exod 15:22-26)
- în asigurarea hranei în pustie – mana și prepelițele (Exod 16)
- în asigurarea apei ce a curs din stânca Horebului (Exod 17:1-7)
- în înfrângerea amaleciților (Exod 17:8-16)

Citește Exod 14

1. Imaginează-ți că ești israelit. Să zicem că tocmai ai experimentat această fantastică eliberare din robia egipteană urmată de miraculoasa trecere a Mării Roșii, ce gânduri ți-ar trece prin minte și ce emoții ai încerca?

Citește Exod 19:1-6

2. Cât timp a trecut de când israeliții au plecat din Egipt? (versetul 1)
3. Unde a avut loc această conversație între Dumnezeu și Moise? (versetele 2-3)
4. În versetul 4 DOMNUL se referă la lucrurile pe care le-a făcut în Egipt și pe care israeliții le-au văzut. Menționează câteva din aceste minuni. (Citește Exod 7:14 – 12:30 pentru a-ți reîmprospăta memoria.)
5. În versetul 4 DOMNUL îl instruieste pe Moise să le amintească israeliților despre modul în care El i-a purtat *pe aripi de vultur*. Aceasta este o minunată descriere a grijii tandre a lui Dumnezeu. La fel cum vulturul își scutură cuibul pentru a-și forța puii să zboare, dar îi ia cu grijă pe aripile sale pe aceia care sunt gata să cadă, tot așa

Domnul a luat poporul Israel din locul care îi era familiar și în care se simțea bine, și l-a condus prin pustie. Și totuși El a fost întotdeauna cu ei, a vegheat asupra lor și a fost gata să-i ajute. Citește Exod 15–17 și enumeră câteva situații în care Domnul le-a purtat de grijă israeliților.

6. De ce crezi că Dumnezeu le-a amintit israeliților (prin Moise) de cele ce-a făcut pentru ei în Egipt? Care este legătura între această aducere aminte și afirmațiile care urmează? (versetele 4-6)

7. În versetul 5 Dumnezeu numește Israelul *comoara Lui de preț*, popor pe care l-a ales dintre toate neamurile pământului. Ce idei ni se comunică prin aceste cuvinte?

8. Dumnezeu a mai spus că israeliții vor fi o *împărăție de preoți*. Aceasta înseamnă că, la fel ca și preoții, întreaga națiune trebuie consacrată Domnului și pusă în slujba Sa. Dar asta nu este totul. Una din funcțiile de bază ale preotului era aceea de a-L reprezenta pe Dumnezeu în fața altora. Cum crezi că israeliții ar fi trebuit să arate faptul că sunt o *împărăție de preoți*? (vezi Exod 19:6 și Geneza 12:3) Față de cine ar fi trebuit să-L reprezinte ei pe Dumnezeu?

9. A treia expresie folosită pentru a-i descrie pe israeliți este *un neam sfânt*. A fi sfânt înseamnă a fi *separat* sau *pus de o parte*. Cum trebuia pus de o parte Israelul? (versetele 5-6)

Din păcate Israelul a eșuat în mare măsură în ceea ce privește responsabilitatea lui de a-L reprezenta pe Dumnezeu în fața celorlalte neamuri. În mod repetat ei au căzut în păcat și în idolatrie, și i-au considerat pe cei din jurul lor mai degrabă inamici decât neamuri asupra cărora Dumnezeu își îndrepta atenția și grija.

Planul lui Dumnezeu a fost zădărnicit pentru o vreme, dar nu nimic. În cele din urmă Biserica a moștenit rolul de mediator între neamuri. Acest adevăr este menționat în 1 Petru 2:9-10. Pasajul împrumută mai multe expresii din textul pe care l-am studiat deja. Pe măsură ce citești ia seama la asemănările dintre cele două texte.

Citește 1 Petru 2:9-10

10. Ce expresii folosește Petru pentru a-i descrie în versetul 9 pe credincioși? În tabelul următor explică pe scurt fiecare expresie folosind cele învățate în studiul anterior al capitolului 19 din Exod.

Expresia	Explicația

11. Conform versetului 9 de ce crezi că noi suntem *o seminție aleasă și o preoție împărătească*? Care este scopul pentru care suntem un neam sfânt și un popor care-I aparține lui Dumnezeu.

12. În versetul 10 Petru împrumută câteva expresii din Osea (vezi Osea 1:6-9 și 2:1). Din moment ce suntem *poporul lui Dumnezeu*, cum ar trebui să trăim?

Cum și-a arătat Dumnezeu mila față de tine?

-
-
-

Din context reiese clar că intenția lui Petru a fost aceea de a-și motiva cititorii „să-L laude pe Acela care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.” Aceste adevăruri trebuie proclamate! Nu așa ar fi logic? Dacă am fost aduși din întuneric la lumină – de la moarte la viață – este normal să dorim să împărtășim și altora această veste bună.

În Coloseni 1:13-14 Pavel scrie aceste cuvinte minunate: „El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strîmutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.”

Avem nevoie de o poruncă specială care să ne determine să spunem ceea ce a făcut Dumnezeu în viața noastră? Când primim un dar minunat din partea cuiva nu este normal să vrem să spunem și altora de bunătatea și generozitatea acelei persoane?

Iată dar care este esențialul lucrării misionare – să-L laudăm pe Dumnezeu, să

spunem și altora ce bun și generos este El. Fiecare creștin adevărat a experimentat harul Lui nemăsurat – peste puterea noastră de înțelegere. Fiecare creștin știe ceva despre bunătatea și măreția lui Dumnezeu și această veste bună trebuie împărtășită.

Roagă-L pe Dumnezeu să-ți dea ocazia ca în săptămâna aceasta să poți spune cuiva ce a făcut El pentru tine.

Cercetând mai adânc

1. Citește Efeseni 2:1-10 și gândește-te la cât de minunat și plin de milă a fost Dumnezeu cu tine.

2. Tema care revine mereu în Prima epistolă a lui Petru este aceea a sfințeniei. Citește epistola și notează modurile diferite în care Petru își îndeamnă cititorii să trăiască o viață sfântă. Care este legătura între trăirea unei vieți sfinte și preamărirea lui Dumnezeu?

3 Bun venit în casa Domnului!

2 Cronici 6:32-33

„Dumnezeu urmărește cu o pasiune omnipotentă un scop mondial: de a avea închinători plini de bucurie din orice trib, din orice limbă, de orice nație și din orice popor. El este condus de un entuziasm nesecat de a-și vedea supremația Numelui Său între popoare. Așadar, haideți să ne aliniem preocupările cu ale Lui, și, de dragul Numelui Său, să renunțăm la căutarea după confortul lumesc și să ne alăturăm scopului Său mondial.”

JOHN PIPER

Deși intenția lui Dumnezeu a fost aceea de a-l folosi pe Avraam și pe urmașii lui ca să binecuvânteze toate neamurile, aproape de-a lungul întregii lor istorii, israeliții au acordat puțină atenție popoarelor din jur. Una dintre puținele excepții încurajatoare a constituit-o regele Solomon.

După cum îți amintești, Solomon, fiul lui David, a fost acela pe care l-a chemat Dumnezeu să construiască templul. La terminarea acestui magnific edificiu, Solomon a rostit o rugăciune mai lungă pentru sfințirea lui. În rugăciunea de sfințire există câteva versete care ne arată că Solomon a înțeles că planul lui Dumnezeu nu-i avea în vedere doar pe evrei. El a recunoscut că Dumnezeu voia ca și neamurile să-L cunoască pe El.

Citește 2 Cronici 6:12-21

1. Scrie în tabelul de mai jos ideile principale din fiecare secțiune. (Prima idee este prezentată pentru a sluji de exemplu.)

Secțiunea	Ideea principală
6:12-13	Pregătirea pentru rugăciune
6:14-15	
6:16-17	
6:18-21	

Citește 2 Cronici 6:22-42

2. Ai observat că în versetele 22-39 Solomon anticipează diversele tipuri de cereri de rugăciune care se vor înălța în templul pe care tocmai l-a terminat? Unele din aceste rugăciuni vor fi strigăte de ajutor în vremurile de pedeapsă a păcatului, altele vor

invoca îndurarea lui Dumnezeu pentru străini, înțelepciune pentru judecarea unor dispute, sau ajutor în războaiele pe care le vor purta.

Potrivește următoarele pasaje cu descrierea din dreapta. Pune litera din dreptul descrierii pe liniuța din fața pasajului care se potrivește descrierii.

PASAJ	DESCRIERE
____ 6:22-23	a. Ajută-ne când vom merge la luptă!
____ 6:24-25	b. Păcat, lipsa ploii, rugăciune, pocăință: ascultă-ne și iartă-ne!
____ 6:26-27	c. Păcat (implicit), dezastre, boli, dușmani; rugăciune, pocăință: ascultă-ne și iartă-ne!
____ 6:28-31	d. Păcat, exil; rugăciune, pocăință: ascultă-ne și iartă-ne!
____ 6:32-33	e. Concluzie
____ 6:34-35	f. Păcat, înfângerea de către dușmani; rugăciune, pocăință: ascultă-ne și iartă-ne!
____ 6:36-39	g. Ajută-ne să facem dreptate într-o dispută!
____ 6:40-42	h. Răspunde rugăciunii străinului!

3. Hai să studiem mai atent versetele 32-33. Ce expresii folosește Solomon pentru a-i prezenta pe străini? (versetul 32)

4. Ce-i va determina pe străini să vină la templu? (versetul 32)

- _____
- _____
- _____

*Cuvântul **nume** este deseori folosit în Biblie pentru a reprezenta persoana respectivă. Numele lui Dumnezeu este folosit nu numai pentru a-L identifica, ci și pentru a-I face cunoscută reputația. Așadar expresia din pricina numelui Tău celui mare din versetul 32 ar putea fi parafrazată datorită lucrurilor pe care le-au auzit despre Tine – datorită caracterului și faptelor Tale.*

5. Expresia mâna Ta cea tare și brațul Tău întins se referă la puterea lui Dumnezeu exercitată în numele poporului Său și manifestată în mod special în faptele relatate în Exod. Rezumă într-o singură propoziție ideile principale exprimate prin expresiile enumerate la punctul 4.
6. În esență, ce-i cere Solomon Domnului în versetul 33?
7. De ce-I cere Solomon Domnului acest lucru? La ce s-a gândit el când s-a rugat astfel? (Sugestie: propoziția circumstanțială de scop începe adesea cu *așa încât*, sau *pentru ca*.)

Când Solomon se roagă ca toate popoarele pământului să cunoască Numele lui Dumnezeu, el nu se gândește la un nume specific al lui Dumnezeu. De fapt el se roagă ca ei să-L cunoască pe El.

8. Pe cine are în vedere Solomon când se roagă pentru străinul din versetele 32-33? Adică pentru cine se roagă?
9. Parafrazează versetele 32-33.
10. Spre deosebire de vremurile acelea ale poporului Israel, în zilele noastre prezența lui Dumnezeu nu este localizată într-o anumită clădire, ci în comunitatea de credincioși. La fel ca în vremea Vechiului Testament, prezența lui Dumnezeu ar trebui să se manifeste în așa fel încât necreștinii să fie atrași spre Biserică și în final spre Cristos. Solomon a anticipat că neamurile vor fi atrase la templu când vor cunoaște trăsăturile minunate ale caracterului lui Dumnezeu și vor auzi despre minunile pe care le-a făcut. Cum se poate vedea caracterul lui Dumnezeu și lucrările Sale în Biserica de azi?
11. În biserica în care ești membru cum se evidențiază caracterul și puterea lui Dumnezeu?
12. Examinează-ți biserica cu ochii unui necredincios. Dacă n-ai fi credincios, ce crezi că te-ar atrage spre Dumnezeu în biserica ta?

13. Crezi că este ceva în biserica ta care i-ar putea îndepărta pe necredincioși – lucruri care ar ascunde caracterul și puterea lui Dumnezeu? Dacă răspunsul este pozitiv, cum crezi că se pot elimina aceste lucruri? Cum ar putea biserica ta să-i atragă pe necredincioși spre Dumnezeu?
14. Chiar în timp ce se roagă pentru Israel, Solomon își exprimă grija pentru celelalte neamuri. Nu era suficient că **Israelul** se închina și-L urma pe Yahve. Reflectând voia lui Dumnezeu, Solomon a vrut ca **toate** popoarele să-L recunoască pe Yahve ca singurul Dumnezeu adevărat – să-L cunoască pe El, să trăiască în reverență și să-L respecte.
- Este mijlocirea pentru alte neamuri o parte integrantă a rugăciunilor tale? Mijlocește biserica ta pentru alte neamuri? Dacă răspunsul este pozitiv, bravo vouă! Dacă răspunsul este negativ, începe să te rogi pentru alte neamuri atât în mod personal cât și în biserică cu ceilalți frați.

Cercetând mai adânc

Alte două pasaje vorbesc despre templu ca fiind o casă de rugăciune pentru toate neamurile. Aceste pasaje se găsesc în Isaia 56:1-8 și Marcu 11:15-19. Meditează la aceste pasaje și gândește-te la grija lui Dumnezeu pentru toate popoarele.

Citește Isaia 56:1-8

1. Care este dovada grijii lui Dumnezeu față de toate neamurile?

Citește Marcu 11:15-19

2. De ce s-a supărat Isus pe cei se vindeau și cumpărau în curtea templului? (Notă: acest lucru se petrecea în Curtea Neamurilor- singura zonă din templu unde neamurile puteau să se închine lui Dumnezeu.)
3. Cum împiedicau schimbătorii de bani și vânzătorii de porumbei planul lui Dumnezeu revelat în Isaia 56:7?

4 Binecuvântat ca să fii o binecuvântare

Psalmul 67

„Istoria misiunii este istoria rugăciunii ascultate.”

SAMUEL ZWEMER

Citește Psalmul 67

1. În unele culturi poeții folosesc **rimele** pentru a face poeziile să sune frumos. Deseori caracteristica poeziei ebraice este repetarea **ideilor**. De exemplu, în psalmi nu este neobișnuit să găsim aceeași idee exprimată în mai multe moduri. Care sunt expresiile sau ideile ce se repetă mereu în Psalmul 67?
2. Care este marea rugămintă a psalmistului în versetul 1?
3. De ce-I adresează psalmistul această rugămintă lui Dumnezeu? Care este scopul acestei rugăminți? (versetul 2)
4. Parafrazează în câteva cuvinte versetele 1-2.
5. Redă cu propriile tale cuvinte cererea psalmistului din versetele 3 și 5.
6. Cum accentuează cererea psalmistului adresată lui Dumnezeu în versetul 4 suveranitatea Lui (puterea-I supremă și controlul)?

După cum vom vedea în capitolul următor este bine și corect ca toate neamurile să-L laude pe Dumnezeu. El merită laudele **tuturor** oamenilor. Chiar dacă la prima vedere pare manipulativ și egoist în Vechiul Testament este un fapt obișnuit ca unii oameni să ceară binecuvântarea lui Dumnezeu pentru a-I da Lui slavă. (De fapt, uneori Dumnezeu Însuși Își explică acțiunile ca fiind făcute de dragul Numelui Său - vezi Isaia 48:9; Ezechiel 20:9,14,22,44; 36:22.) Toate acestea capătă un sens dacă ne gândim că Dumnezeu **merită** să fie glorificat.

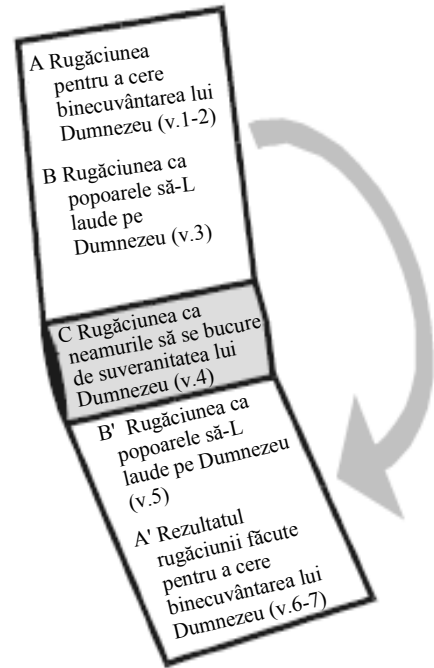
Având în vedere cele de mai sus, versetele 3-5 pot fi considerate ca un refren simetric scrise cu intenția de a-L îndupleca pe Dumnezeu să răspundă la rugămintea

psalmistului din versetul 1.

Structura întregului psalm se centrează în jurul afirmării suveranității lui Dumnezeu din versetul 4. A doua jumătate a psalmului poate fi considerată ca o reflectare în oglindă a primei jumătăți.

Fiecare secțiune din prima jumătate a psalmului are o corespondență în a doua jumătate. Versetele 1-2 își au răspunsul în versetele 6-7. Versetul 3 este identic cu versetul 5. Versetul 4 este exact la mijloc.

7. Explică de ce cererea din versetul 6 este un răspuns la cererea din versetul 1?
8. Cum se reflectă scopul versetului 2 în versetul 7?
9. Cum te-a binecuvântat Dumnezeu pe tine personal ? Fă o listă cu toate binecuvântările primite.
10. Cum a binecuvântat Dumnezeu biserica ta?
11. Cum a fost biserica ta o binecuvântare pentru alte neamuri?
12. Fă-ți timp acum ca să citești din nou psalmul ca o rugăciune. Lasă-ți inima să intre în rezonanță cu rugăciunea și laudele psalmistului. Roagă-L pe Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine și biserica ta ca să fii o binecuvântare pentru alte neamuri.
13. Luând ca model Psalmul 67 scrie o rugăciune care poate fi rostită în biserica ta pentru a mijloci pentru alte neamuri. Apoi, întreabă-l pe pastor dacă te poți ruga această rugăciune în cadrul unuia din serviciile divine ale bisericii.

Cercetând mai adânc

Cum arată următoarele pasaje faptul că Dumnezeu este suveran și că în cele din urmă toate neamurile I se **vor** închina Lui?

- Psalmul 22:27
- Psalmul 46:10
- Psalmul 86:9

5 Proclamă-I gloria!

Psalmul 96

Principala lucrare a bisericii este aceea de a-L face cunoscut pe Isus Cristos pentru ca întreaga lume să-I se supună și să-L iubească.

JOHN R. MOTT

Citește Psalmul 96

Psalmul 96 se împarte în două secțiuni: versetele 1-6 și versetele 7-13. Fiecare secțiune se împarte la rândul ei în alte două părți. Structura de bază a acestui psalm arată după cum urmează:

- A Chemarea adresată tuturor oamenilor să-L laude pe Dumnezeu (versetele 1-3)
- B Motivul laudei: maiestatea lui Dumnezeu (versetele 4-6)
- A' Chemarea adresată tuturor oamenilor să-L laude pe Dumnezeu (versetele 7-9)
- B' Motivul laudei: dreapta domnie a lui Dumnezeu (versetele 10-13)

Cu alte cuvinte versetele 7-9 continuă ideea versetelor 1-3, iar versetele 10-13 continuă ideea versetelor 4-6.

1. Citește din nou psalmul și ia seama la paralelismul dintre versetele 1-3 și 7-9, ca și cel dintre versetele 4-6 și 10-13. Care este asemănarea între aceste versete?
2. Notează-ți diversele nume pe care le folosește psalmistul pentru neamuri (versetele 1, 3, 5, 7, 9, 10, 13).

Citește Psalmul 96:1-3

3. Cât de extinsă este chemarea psalmistul în versetele 1-3 de a-L lăuda pe Dumnezeu? Cui i se spune să-L laude pe Dumnezeu?
4. Ce expresii se repetă în primele două versete?

Citește Psalmul 96:4-6

5. Care sunt motivele menționate de a-L lăuda pe Dumnezeu în versetele 4-6 ?

Dumnezeii – în realitate psalmistul nu vrea să spună că există alți dumnezei pe lângă DOMNUL. Dimpotrivă, în versetul 5 el spune în mod clar că dumnezeii la care se închină păgânii nu sunt decât idoli. Biblia ne învață aici și în alte locuri că idolii nu au nici o valoare (vezi Isaia 44:9-20; 1 Corinteni 8:4-6; 10:19-20).

Citește Psalmul 96:7-9

6. Cui i se spune în versetele 7-9 să-I dea glorie Domnului?
7. Ce crezi că înseamnă a-I *da slavă și cinste* Domnului?

Citește Psalmul 96:10-13

8. Ce spune psalmistul în versetul 10 despre suveranitatea lui Dumnezeu? (suveranitatea lui Dumnezeu înseamnă puterea Lui foarte mare și controlul pe care-l deține asupra întregii creații și a activităților oamenilor)
9. Care sunt motivele menționate de psalmist în versetele 10-13 pentru care toate neamurile ar trebui să-L glorifice pe Dumnezeu?
10. De ce se va bucura în cele din urmă întreaga creație? (versetele 11-13)
11. Psalmistul cheamă toate popoarele să-L laude pe Dumnezeu pentru caracterul Său maiestuos. Teologii se referă uneori la aceste trăsături ale caracterului lui Dumnezeu ca fiind calitățile Sale. Altfel spus, trăsătura de caracter este o calitate pe care Dumnezeu Și-a revelat-o în realitate. De exemplu, Dumnezeu este dragoste. În spațiul mai jos menționează câteva trăsături ale caracterului lui Dumnezeu care știi (din Scriptură) că sunt adevărate.

- _____
 - _____
 - _____
 - _____
- _____
 - _____
 - _____
 - _____

12. Psalmistul îi mai cheamă pe toți oamenii să-L laude pe Dumnezeu și pentru ceea ce a făcut El – pentru lucrările Sale minunate și dreapta Sa domnie. Menționează câteva din lucrările minunate pe care le-a făcut Dumnezeu pentru tine.

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

13. Fă-ți timp să-L lauzi pe Dumnezeu pentru calitățile și lucrările pe care le-ai menționat la punctul 11 și 12. Odihnește-te în prezența Sa plină de har și dă-I Lui gloria pe care o merită.

Tom Wells autorul cărții *A Vision for Missions* scria: „Dumnezeu este vrednic să fie cunoscut și proclamat pentru ceea ce este El, și acest fapt este o parte însemnată a motivării lucrării misionare și a mesajului misionar.”*

De asemenea foarte profundă și importantă este o altă idee a acestui autor. În aceeași carte el mai spunea: „Aceia care știu multe despre Dumnezeu sunt cei mai responsabili și bine echipați oameni pentru a transmite mesajul Lui.”

Tu tocmai ai enumerat câteva lucruri pe care le știi despre Dumnezeu. Noi Îi cunoaștem caracterul și am experimentat în propria noastră viață bunătatea și puterea Lui. Și totuși sunt milioane de oameni în această lume care **nu-L** cunosc pe Dumnezeu. Sunt multe grupuri etnice (neamuri) care nu pot să se închine lui Dumnezeu în duh și în adevăr. Se cuvine ca toate aceste grupuri să-L slăvească pe El pentru că Domnul merită laudele tuturor oamenilor. Dar ei nu pot să-L laude pentru că nu-L cunosc. Ei nu pot să-I cânte Domnului și să-I laude Numele Lui. Ei nu-I pot da slavă și cinste Lui. Ei nu se pot bucura de domnia Lui suverană și plină de îndurare peste acest univers. Ei încă se bazează pe idoli falși. Ei încă nu au ajuns să-L cunoască pe adevăratul Dumnezeu care merită închinarea lor. Aceia dintre noi care-L cunosc pe Dumnezeu au responsabilitatea să spună altora – să le spună despre Dumnezeul cel minunat pe care-L știm și-L slujim. Marea noastră responsabilitate și marele nostru privilegiu este acela de a-I proclama gloria Sa printre neamuri.

*Tom Wells, *A Vision for Missions* (Carlisle, PA: Banner of Truth Trust, 1985), 9.

Cercetând mai adânc

Citește Psalmul 97

Imaginează-ți că stai de vorbă cu o persoană care nu a auzit de existența unui Dumnezeu adevărat. Ce ai putea să-i împărtășești acestei persoane din cele citite în Psalmul 97? Ce învățăm din acest psalm:

- despre caracterul lui Dumnezeu?
- despre suveranitatea lui Dumnezeu?
- despre idoli?
- despre cei care-L urmează pe El?

6 Până la marginile pământului

Isaia 49:1-7

„Singura mea pasiune este El și numai El. Lumea este câmpul de misiune și câmpul de misiune este lumea; și de azi înainte acea țară va fi casa mea, locul unde sunt de cel mai mare folos în câștigarea sufletelor pentru Cristos.”

CONTE NICOLAUS LUDWIG VON ZINZENDORF

Uneori Dumnezeu vorbește Israelului numindu-L robul Său. (De exemplu Isaia 41:8; 42:19; 43:10; 44:1-2; 21; 45:4; 48:20) Alteori Dumnezeu Îl numește pe Mesia (Cristos) Robul Său. Acordând atenție contextului în mod normal ne putem da seama cărui „rob” se adresează Dumnezeu.

Isaia 49:1-7 este cea de-a doua din cele patru *Cântări ale robilor* despre Mesia (celelalte sunt în Isaia 42:1-7; 50:4-9; și 52:13-53:12). Studiind toate aceste magnifice profeții aflăm o sumedenie de informații despre caracterul și scopul misionar al lui Mesia. Și nu este o surpriză faptul că lucrarea Lui misionară nu se limitează numai la Israel. *Robul* lui Dumnezeu a fost trimis să aducă mântuire și neamurilor.

Citește Isaia 49:1-7

1. De ce crezi că *Robul* se adresează în versetul 1 „popoarelor depărtate”? Ce însemnătate deosebită are mesajului Său pentru aceste popoare? (vezi și versetul 6)
2. Când I s-a dat lui Cristos misiunea de a fi *Rob*? (versetul 1)
3. În versetul 2 există două expresii care se referă la judecată ca parte a misiunii *Robului*. Există alte două expresii care ne arată faptul că *Robul* va fi făcut cunoscut la momentul hotărât de Dumnezeu. (vezi și Galateni 4:4)

Potrivește fiecare expresie cu descrierea cea mai adecvată. (Fiecare descriere se va folosi de două ori.)

EXPRESII	DESCRIERI
_____ „Mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită”	a) Revelat la momentul hotărât de Dumnezeu
_____ „M-a acoperit cu umbra mâinii Lui”	b) Judecata
_____ „M-a făcut o săgeată ascuțită”	
_____ „M-a ascuns în tolba Lui cu săgeți”	

În versetul 3 Dumnezeu îl numește pe rob Israel. Și totuși știm din context că robul nu poate fi literalmente poporul Israel pentru că El are o misiune pentru Israel (vezi versetele 5-6). Mai mult ca probabil robul este Israel în sensul că El (Cristos) va împlini misiunea pe care inițial i-a dat-o poporului Israel – aceea de a reflecta gloria lui Dumnezeu față de popoarele din jur.

4. Care ar fi misiunea *Robului* față de Israel? (versetul 5)

5. Cum a răspuns poporul Israel lucrării misionare a *Robului*? (versetele 4 și 7)

6. Ce importanță are planul lui Dumnezeu de răscumpărare a întregii lumii din versetul 6?

7. Cum va fi Isus o *Lumină a neamurilor*? (versetul 6)

8. Deși vedem clar în *Cântarea Robului* că *Robul* va fi respins, de unde știm că misiunea Sa va reuși în cele din urmă? (vezi versetul 7; și Isaia 53:10-12)

9. Pavel și Barnaba citează textul din Isaia 49:6 când mesajul lor este respins de evreii din Antiohia Pisidiei (Fapte 13:47). De ce consideră ei că lucrarea lor misionară se potrivește scopurilor misionare ale lui Dumnezeu revelate prin profetul Isaia cu sute de ani înainte?

Transmiterea luminii

Misiunea *Robului* a fost nu numai aceea de a restaura Israelul, ci și de a fi o lumină pentru neamuri – de a duce mântuirea până la marginile pământului. Prin harul lui Dumnezeu, mântuirea este la dispoziția tuturor neamurilor, dar nu toți oamenii au auzit această veste bună.

Poate în vecinătatea ta există oameni dintr-o altă cultură sau altă religie– musulmani, budiști, șiiți, hinduși, diferite grupuri tribale, studenți străini. Ce ar fi să mergi pe teren și să faci un mic studiu. Ia un prieten și explorați orașul sau imediata vecinătate. Rugați-L pe Dumnezeu să vă deschidă ochii ca să-i descoperiți pe cei ce au fost omiși de plantatorii de biserici. Și mai rugați-L pe Dumnezeu să vă deschidă inima să înțelegeți planul pe care-L are El pentru voi și pentru biserica voastră.

Cercetând mai adânc

Citește în Isaia celelalte *Cântări ale Robului*. (42:1-7; 50:4-9 și 52:13-53:12)

- Scrie ceea ce ai aflat despre Mesia din fiecare pasaj.
- Ce aflăm despre suferințele, jertfa, învierea și înălțarea lui Mesia?
- Ce aflăm despre misiunea lui Mesia?
- Cum revelează *Cântările Robului* grija lui Dumnezeu pentru neamuri?

Isaia 42:1-7

-
-
-
-

Isaia 50:4-9

-
-
-
-

Isaia 52:13-53:12

-
-
-
-

7 Fuga lui Iona

Iona capitolul 1 Iona fuge de misiunea pe care i-a dat-o Domnul

„Ascultarea de voia lui Dumnezeu este secretul cunoașterii și priceperii spirituale. Nu este vorba de consimțirea în scopul cunoașterii voii lui Dumnezeu, ci bunăvoința de a FACE (asculta de) voia Lui care aduce certitudine.”

**ERIC LIDDELL
1902-1945, China**

Sfântul Patrick - Misionar în Irlanda

Sfântul Patrick, patronul sfânt al Irlandei, nu a fost nici irlandez și nici romano-catolic. El a fost englez și s-a născut în Britania Romana aproximativ în anul 389 d. H.

La vârsta de 16 ani, într-o incursiune a piraților irlandezi, a fost luat ca prizonier și făcut sclav. Timp de șase ani a lucrat ca păstor în Irlanda. Deși era a treia generație de creștini din familia sa, de abia în captivitate credința pe care a moștenit-o din familie a devenit pentru el personală și reală.

Patrick a reușit să scape din robie și să fugă în Franța. În cele din urmă, el s-a întors în Britania Romana. După circa 17 ani a avut un fel de „viziune macedoniană” – adică un vis în care a auzit o voce spunându-i în irlandeză: „Te implorăm, tinere sfânt, să vii și să umbli iarăși cu noi.”

Voi ce-ați fi făcut? Ați fi dorit să vă întoraceți în țara unde ați fost sclavi – la oamenii care v-au invadat țara și v-au luat prizonieri? În mod uimitor, Patrick s-a întors în Irlanda aproximativ în anul 432 și a lucrat acolo până la moartea sa survenită în anul 461.

Ce l-a motivat pe Patrick să se întoarcă în țara în care a fost forțat să slujească ca sclav? De ce a făcut el acest lucru?

Patrick a înțeles că și irlandezii erau iubiți de Dumnezeu. În loc să-i urască pe aceștia ca pe niște dușmani, Patrick a înțeles nevoia lor de a auzi Evanghelia dragostei lui Dumnezeu.

Patrick s-a dus la acest popor de bună voie și cu multă râvnă. Dar nu toți martorii lui Dumnezeu au fost atât de motivați. În următoarele patru capitole ne vom ocupa de viața lui Iona – profetul șovăitor.

Istoric

Evenimentele relatate în cartea Iona se petreceau în secolul 8 înainte de Cristos. Erau niște vremuri de mari schimbări. Așa cum a proorocit chiar Iona (2 Împărați 14:25), Israelul a putut să-și recucerească teritoriul din partea de nord în timpul lui Ieroboam II. Poate, pentru că a reușit să-și mărească granițele, Israel era stabil din punct de vedere politic și mulțumit din punct de vedere spiritual.

Israelii erau mândri că formau poporul ales al lui Dumnezeu. Și pentru că nu le păsa de asirieni, îi priveau ca pe niște dușmani. Dacă este să fim sinceri, asirienii nu erau genul de oameni pe care era de dorit să-i ai ca vecini.

Asirienii erau cunoscuți pentru cruzimea lor în războaie când stivuiau trupurile

victimelor lor ca pe niște bucăți de lemn, iar capetele ca pe niște mingi de bowling. Unul din împărații lor, Asurbanipal al II-lea, le tăia prizonierilor mâinile, picioarele, nasurile și urechile. Apoi le scotea ochii.

Cu adevărat, lui Dumnezeu putea să-i pese de asemenea oameni? Era posibil ca Dumnezeu să-Și extindă compasiunea chiar și asupra asirienilor. Această întrebare își găsește răspunsul în cartea lui Iona.

În studiul acestei cărți aflăm mai multe lucruri despre Iona. Nu numai că el a fost singurul profet trimis la o națiune păgână, ci a fost și singurul profet care a refuzat misiunea primită de la Domnul. Ce situație nefericită!

Mai aflăm informații și despre Israel, pentru că Iona ilustrează atitudinea israeliților față de neamuri. Este important să ne amintim faptul că această carte a fost scrisă, în primul rând, pentru a-i mostra pe israeliți din cauza sentimentului lor de mulțumire egoistă și a lipsei de grijă față de națiunile din jur.

În al treilea rând, aflăm unele lucruri și despre noi înșine. Dacă suntem cinstiți cu noi înșine, va trebui să admitem că în fiecare din noi este câte ceva din Iona. Mulți dintre noi nu-i iubesc în mod firesc pe cei care sunt diferiți, în special dacă aceștia au comis ceva reprobabil împotriva noastră.

În sfârșit, aflăm informații și despre Dumnezeu. Deși, cartea aceasta scurtă ne vorbește despre Iona și cetatea Ninive, totuși putem să aflăm multe lucruri despre Dumnezeu: despre suveranitatea, puterea, harul, îndurarea, răbdarea și grija Lui pentru cei pierduți.

Structura cărții

Cartea lui Iona este structurată foarte simetric. În capitolele 1 și 2 este prezentată fuga lui Iona de misiunea încredințată. În ultimele două capitole, Iona își duce la îndeplinire misiunea. Iată o schiță simplă care vă oferă o rapidă privire de ansamblu asupra acestei cărți:

Capitolul 1	Iona fuge
Capitolul 2	Iona Îi mulțumește lui Dumnezeu
Capitolul 3	Iona predică
Capitolul 4	Iona cârtește

Citiți Iona 1-4

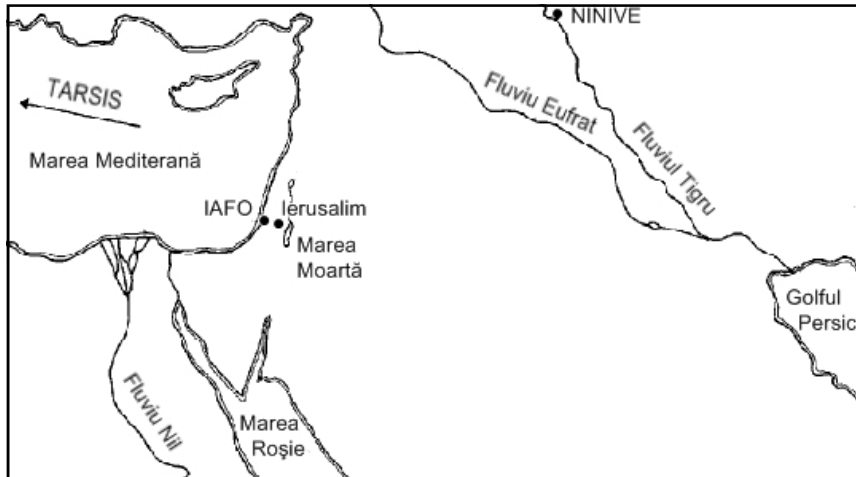
În acest segment al studiului nostru ne concentrăm atenția asupra capitolului 1 din Iona. Întâi faceți-vă timp să citiți întreaga carte. Încercuiți cuvintele și expresiile care se repetă. În mod special, observați modul în care temele îndurării și suveranității lui Dumnezeu se întrepătrund în toate capitolele cărții.

Citiți capitolul 1 din Iona

1. Ce i-a spus Dumnezeu lui Iona să facă? De ce? (versetele 1-2)

2. Cum a răspuns Iona chemării lui Dumnezeu?

Tars – poate fi asociat localității Tartessus din sudul Spaniei, la circa 4.000 de kilometri spre vest – în direcție total opusă cetății Ninive!

3. Care au fost consecințele acțiunii lui Iona?
4. Cum credeți că s-a simțit Iona? Ce fel de sentimente credeți că l-au încercat pe Iona când s-a îmbarcat pe corabie?
5. Ce făcea Iona în timp ce corăbierii strigau către dumnezeii lor?
6. Cum au știut corăbierii că din cauza lui Iona s-a iscat furtuna pe mare?
7. De ce s-au speriat corăbierii când Iona le-a spus că el se închina DOMNULUI, Dumnezeului cerurilor, care a făcut marea și uscatul? (versetele 9-10)
8. Credeți că datorită nobleței sale sufletești le-a spus Iona corăbierilor să-l arunce în mare pentru a calma furtuna? De ce da sau de ce nu? (versetele 11-12)

9. Chiar după ce Iona a recunoscut că el era cauza problemelor lor, corăbierii au continuat să vâslească încercând să ajungă la uscat. De ce credeți că aceștia au ezitat să facă ceea ce le-a spus Iona?
10. Cum au recunoscut corăbierii suveranitatea singurului Dumnezeu adevărat?
11. Care este dovada îndurării lui Dumnezeu în acest capitol?
12. Cum vedem îndurarea lui Dumnezeu în misiunea pe care i-a dat-o lui Iona?
13. Ce ne învață acest pasaj despre suveranitatea lui Dumnezeu – faptul că El este în control?
14. Puteți să vă amintiți o ocazie în care ați fugit de voia lui Dumnezeu? Cum v-ați simțit? Care au fost consecințele?

Cuvintele de pe urmă ale Sfântului Patrick

Slujba misionară a Sfântului Patrick a fost presărată cu multe lupte puternice pentru că s-a confruntat cu preoți păgâni și magicieni. El a fost unul din aceia care a experimentat din plin harul și puterea lui Dumnezeu.

El a înființat mănăstiri în întreaga Irlandă. Acestea aveau un scop evanghelistic, erau orientate spre lucrarea misionară, iar tinerii erau echipați pentru a putea merge în lume ca să predice Evanghelia. Pe lângă aceste mănăstiri au apărut și biserici, iar preoții erau recrutați din mănăstiri. Dumnezeu a folosit acest păstor umil pentru a schimba istoria Irlandei. Putem vedea ceva din secretul folosirii sale pentru că s-a încredințat în mâna lui Dumnezeu, citind cuvintele pe care le-a spus Patrick înainte de a muri:

„Dar îi rog pe aceia care cred și se tem de Dumnezeu, - pe oricine s-a hotărât să cerceteze sau să accepte acest document, întocmit în Irlanda de Patrick păcătosul, sigur un om fără carte - să nu creadă că eu am fost acela care în ignoranța mea am spus sau făcut cel mai neînsemnat lucru conform voii lui Dumnezeu, ci toți să recunoască că într-adevăr acesta a fost darul lui Dumnezeu. Aceasta este mărturisirea mea înainte de a muri.”

Cercetând mai adânc

Iona a pretins că se închina lui Dumnezeu (versetul 9). Dar felul în care s-a comportat nu a dovedit acest lucru. În mod ironic corăbierii sunt prezentați într-o lumină mai bună decât Iona. Citiți din nou capitolul 1. Întocmiți o listă cu acțiunile acelor corăbieri păgâni care se comportă mai evlavios decât Iona – profetul lui Dumnezeu.

-
-
-
-
-

8. Mulțumesc, Mulțumesc, Mulțumesc

Iona capitolul 2 Iona Îi mulțumește lui Dumnezeu

„Și Domnului I-am spus, că am acoperit cu sângele Lui toate aceste lucruri; așa că nu mă mai tem de ce ar putea să-mi facă oamenii. Nu-i interesant că tot ce-I încredințăm Domnului pare să trebuiască să fie încercat pentru a se vedea dacă este adevărat!”

HANNA HANDOJO
Misionară indoneziană în Filipine

O rugăciune foarte neobișnuită

Iona a fost profetul care a mers în direcția opusă. Deși i s-a poruncit să meargă și să predice pocăință în cetatea Ninive, Iona s-a dus la Iafō și s-a îmbarcat într-o corabie care mergea în direcție opusă. Știa Dumnezeu că Iona Îi va nesocoti porunca atunci când l-a chemat? Bineînțeles, și totuși Dumnezeu l-a chemat. Acesta este har – favoarea nemeritată din partea lui Dumnezeu.

Dumnezeu face chiar mai mult și trimite o furtună pentru a-l redirecționa pe profetul refractar. Și acesta a fost un act de îndurare – disciplinare din partea lui Dumnezeu, pentru a-l face pe Iona să asculte. Așa cum ni se spune în Proverbe 3:12: „Căci Domnul muștră pe cine iubește, ca un părinte pe copilul pe care-l iubește!”

Din păcate, Iona a fost atât de încăpățânat încât se pare că mai degrabă ar fi vrut să moară decât să meargă la Ninive. În loc să le spună corăbierilor să întorcă corabia și să meargă la Iafō, le-a spus acestora să-l arunce în mare. Avea Dumnezeu obligația să-l salveze pe Iona? Bineînțeles că nu! Dumnezeu ar fi putut foarte bine să-i spună: „Iona, vrei mai degrabă să mori sau să ascuți? Foarte bine am să trimit alt profet care va face ce-i voi porunci.”

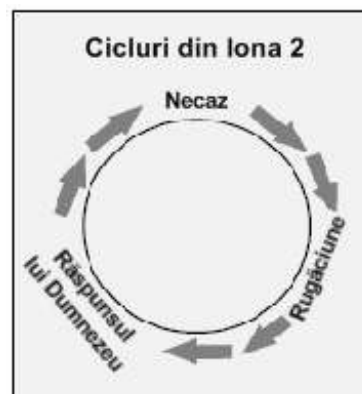
Din nou, Îl vedem pe Dumnezeu arătând răbdare și îndurare față de Iona. De această dată îndurarea și suveranitatea Sa poate fi văzută prin faptul că trimite un pește mare care îl salvează pe Iona de moarte sigură.

Iona a stat în pântecul peștelui trei zile și trei nopți. În timpul acestui sejur subacvatic neașteptat Iona are timp să cugete. Profund recunoscător că Dumnezeu l-a salvat, el compune o rugăciune de mulțumire la adresa lui Dumnezeu.

Îl vedem pe Dumnezeu arătând răbdare și îndurare față de Iona. De această dată îndurarea și suveranitatea Sa poate fi văzută prin faptul că trimite un pește mare.

Structura

Dacă vă uitați mai atent, veți vedea că acest capitol 2 este de fapt o rugăciune într-o altă rugăciune. Cu alte cuvinte, din pânțele peștelui Iona se roagă. Și în acea rugăciune el se referă la rugăciunea pe care a rostit-o încă înainte de a fi salvat de pește – acela era strigătul lui de ajutor pe când se scufunda în inima mării. (Sunt sigur că acea rugăciune a fost foarte scurtă: Ajutor!) Luați aminte că aceleași idei se repetă mereu. Acest lucru era normal în poezia evreiască, unde repetarea sunetelor (rimele) nu era atât de importantă ca „rîmă” (repetarea) ideilor. În mod repetat Iona se referă la **necazul** său, la **strigătul său de ajutor**, și la **răspunsul lui Dumnezeu**. Acest ciclu se repetă de cinci ori. Nu toate trei componentele se repetă în fiecare ciclu, dar este evidentă repetarea temelor de bază.

Citiți capitolul 2 din Iona

1. Ce s-a întâmplat cu Iona după ce a fost aruncat peste bord?
2. Completați tabelul mai jos menționând expresiile care se potrivesc fiecărei categorii. (Unele expresii sunt deja scrise pentru a vă ajuta să începeți.)
Necaz – expresiile prin care Iona își descrie încurcătura în care se afla în timp ce se scufunda în mare.

Rugăciune – cuvintele pe care le spune Iona în strigătul său de ajutor.

Răspunsul - expresiile care se referă la răspunsul lui Dumnezeu sau la izbăvirea pe care i-o dă.

Atenție, nu toate trei elementele sunt prezente în toate ciclurile. Căsuțele închise la culoare indică faptul că elementele menționate în capul tabelului nu se găsesc în acele versete. Punctele indică toate expresiile care se găsesc în versetele menționate în stânga fiecărei categorii din capul tabelului. Puteți să le găsiți pe toate acestea?

VERSETUL	NECAZUL	RUGĂCIUNEA	RĂSPUNSUL
2a	în strâmtorarea mea	am chemat pe Domnul	și m-a ascultat
2b			
3-4	<ul style="list-style-type: none"> ● mă aruncasei în adânc ● ● ● 	<ul style="list-style-type: none"> ● ● 	
5-6	<ul style="list-style-type: none"> ● râurile de apă mă înconjuraseră ● ● ● ● 		
7		<ul style="list-style-type: none"> ● ● 	

3. Cum s-a schimbat atitudinea lui Iona față de capitolul 1?

4. În ce moment s-a supus Iona Domnului (versetul 7)?

5. Prin ce cuvinte Iona recunoaște mâna lui Dumnezeu în muștrarea pe care o primește?

6. Cum se arată îndurarea lui Dumnezeu în acest capitol?

7. Cum se vede suveranitatea lui Dumnezeu în acest capitol?

8. Lipsește ceva important din această rugăciune? Ar fi trebuit Iona să spună ceva, dar nu a spus?

9. În versetul 9 Iona spune: „Cei ce se lipsesc de idoli deșeți îndepărtează îndurarea de la ei.” Acest verset este în contrast cu marea sa mărturisire din versetul următor: „Mântuirea vine de la Domnul. Ce credeți că înseamnă a se lipi de idoli deșeți? Puteți da un exemplu din lumea noastră modernă.

10. De ce oamenii din zilele noastre care se încred în idoli îndepărtează îndurarea de care ar putea avea parte?

11. Aduceți-vă aminte de o situație în care Dumnezeu v-a adus înapoi după ce nu ați împlinit voia Lui.

12. Scrieți o scurtă scrisoare de mulțumire pentru mustrarea plină de dragoste și izbăvirea dată de Dumnezeu.

Cercetând mai adânc

Petru a fost o altă persoană care a știut cum este să nu ascuți de Domnul, dar el a primit din nou însărcinarea de a-l sluji pe Dumnezeu.

Citiți Ioan 18:15-18 și 18:25-27

Comparați neascultarea lui Petru cu cea a lui Iona.

Citiți Ioan 21:15-22

Comparați reabilitarea lui Petru cu a doua însărcinare a lui Iona de a predica pocăința celor din Ninive (Iona 3:1-2).

9. Pocăința cetății Ninive

Iona capitolul 3 Iona predică

„El ne ajută să ne bucurăm în împrejurări dificile, în sărăcie, în momentele în care suntem nevoiți să renunțăm sau ne retragem din activitatea misionară. Toate aceste dificultăți sunt doar ocazii de manifestare a harului, puterii și dragostei Sale.”

**J. HUDSON TAYLOR
1832-1905, China**

Predicatorul șovăitor

Marea este zguduită de o furtună violentă, iar Iona este aruncat în marea care fierbe și este aproape înghițit de talazurile uriașe, dar când credea că totul s-a sfârșit este înghițit de un pește, care apoi îl varsă pe pământ uscat. Ce călătorie! Probabil că și-a zis în sinea lui: „Trebuie să fie o cale mai bună pe care s-o urmez.”

Desigur pentru Dumnezeu ar fi fost mai ușor dacă ar fi ales un alt profet. Dumnezeu nu era obligat să-i ofere lui Iona a doua șansă. După ce i-a salvat viața, Dumnezeu ar fi putut să-l trimită înapoi în Israel, eliberat de responsabilitățile lui de profet. Faptul că Dumnezeu a continuat să lucreze cu Iona este o dovadă a incredibilei Sale răbdări și îndurări.

În funcție de locul de plecare, Iona ar fi trebuit să străbată aproape 800 de kilometri pe uscat de pe Coasta Mediteranei până la cetatea Ninive (vezi harta de la pagina 33). El ar fi avut destul timp să se gândească până să ajungă în Ninive. Credeți că el abia aștepta să-și îndeplinească misiunea în Ninive, și își freca mâinile de nerăbdare la gândul că cetatea va fi distrusă? Sau îi era teamă că fiecare pas îl putea aduce mai aproape de o moarte dureroasă dacă ar fi căzut în mâinile cruzilor cetățeni ai cetății Ninive? Sau poate că se gândea că s-ar putea ca Dumnezeu să nu-i judece pe niniveni?

Citiți Iona capitolul 3

1. De data aceasta, ce i-a spus Dumnezeu lui Iona să facă?
2. Cum a răspuns Iona la chemarea lui Dumnezeu?
3. Credeți că Iona s-a pocăit sincer de neascultarea și împietrirea inimii lui? De ce da sau de ce nu?

4. Rezumați predica lui Iona. Ce spunea mesajul său?
5. Care a fost reacția ninivenilor la predica lui Iona?
6. Ce știau ninivenii despre Domnul? Credeau ei că Dumnezeu îi va ierta dacă se pocăiau?
7. Care a fost răspunsul lui Dumnezeu la pocăința ninivenilor?
8. Cum se explică acest lucru? Aceasta înseamnă că Dumnezeu S-a răzgândit? (vezi Numeri 23:19, Ieremia 18:7-10)
9. Care este asemănarea dintre experiența trăită de niniveni în capitolul 3 și cea a lui Iona descrisă în capitolul 1:17-2:9? Care este diferența dintre cele două situații?
10. Cum putem vedea îndurarea lui Dumnezeu în acest capitol?
11. Cum se evidențiază suveranitatea lui Dumnezeu?

Dumnezeu nu se schimbă. El Își ține promisiunile. În același timp, Dumnezeu nu este obligat să-Și îndeplinească iminenta judecată anunțată. După cum vedem în ultimul capitol, Dumnezeu Își rezervă dreptul să răspundă la pocăință cu iertare. Asta nu pentru că El este nestatornic, ci pentru că El este îndurător. Așa cum declară Dumnezeu în Ezechiel 33:11:

„Pe viața mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască. Întoarceți-vă, întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți voi, casa lui Israel?”

Dar ce face Iona? S-a bucurat el că Dumnezeu i-a iertat pe niniveni? După ce Dumnezeu i-a arătat atât har lui Iona, a fost el fericit că Dumnezeu nu i-a pedepsit pe niniveni, ci le-a arătat îndurarea Sa?

Cercetând mai adânc

Versetele 8 și 9 din Isaia capitolul 55 sunt folosite de obicei pentru a arăta că Dumnezeu este diferit față de noi, și acest lucru este adevărat. Studiind mai bine textul ne dăm seama că Isaia voia să scoată în evidență ceva mai mult.

Citiți Isaia 55:6-9

1. Rezumați îndemnul din versetele 6-7.
2. Ce promisiune primim în versetul 7?
3. Ce asigurare primim în versetele 8-9 cu privire la iertarea promisă în versetul 7? Cu alte cuvinte, de ce poate păcătosul pocăit să se aștepte la iertarea lui Dumnezeu?
4. Care este diferența între noi și Dumnezeu?

10. Profetul care se supără

Iona capitolul 4 Iona cârtește

„Iona ne demonstrează nevoia de schimbare majoră a inimilor noastre, în ceea ce privește tendințele noastre firești și o completă restructurare a vieții, pentru a fi apți pentru misiune.”

JOHANNES VERKUYL

Nesăbuița pescarului

Lito stătea la o măsuță, iar flacăra tremurândă a unei lumânări îi lumina trăsăturile feței bătute de vreme. Lito, pescar de meserie, avea pielea feței tăbăcită de anii petrecuți pe mare sub razele soarelui. Măinile îi erau aspre și bătătorite datorită manevrării plaselor de pescuit. Acum aceste mâini țin un pahar de *tanduay* (rom autohton) într-o încercare disperată de a-și îneca problemele care-l apăsau.

Sunetul unui plâns ușor venea din dormitor. Perla, soția lui, n-a spus prea multe când a auzit vestea, dar în ochii ei se putea citi disperarea. Iar când Perla s-a întors în dormitor, Lito s-a simțit mai singur ca niciodată.

Cunoscut ca un harnic lucrător și ca unul care-și plătea întotdeauna toate datoriile, Lito a reușit să obțină un împrumut pentru a-și construi o nouă *bangka* (barcă cu motor). A fost foarte mândru de noua sa barcă și a numit-o *Perlita* în cinstea soției sale. A vospit-o în alb și albastru, culorile casei lor, și datorită puternicului motor diesel putea să navigheze ușor spre insulele din jur.

„Totul mergea foarte bine,” își zicea Lito. „Și acum asta.” Lito a fost puțin neliniștit în acea dimineață fatală când s-a îndepărtat de țărm împreună cu fiul său mai mare, Ronaldo. Culoarea purpurie a cerului spre răsărit l-a avertizat că venea furtuna. Dar, am mai trecut și prin alte furtuni, s-a îmbărbătat el. Și în afară de asta, dacă nu muncim, nici nu câștigăm.

Succesul pescuitului din acea dimineață i-a confirmat că a luat decizia corectă. „Uite, ce-am fi pierdut!” Abia aștepta să le arate captura celor ce au rămas la țărm de teama furtunii. „Niște fricoși! Ha! Le arătăm noi,” se lăuda Lito.

Dar, dintr-o dată vântul a început să sufle cu putere și valurile au atacat furioase micuța lor barcă. Taifunul părea că lovea fără nici un fel de avertisment. Au încercat să se adăpostească lângă o insuliță, dar și acolo furtuna lovea cu putere. În cele din urmă un val uriaș a distrus complet *Perlita*.

În mod miraculos, Lito și Ronnie au reușit să ajungă la țărm agățându-se de rămășițele bărcii. Vecinii le-au spus că ar trebui să fie fericiți că au scăpat cu viață, și Lito știa că aveau dreptate. Dar, el nu se putea gândi decât la împrumutul pe care-l făcuse pentru barcă. Cum va mai putea să-l plătească acum? Desigur, el ar fi putut să lucreze pentru cineva, dar ceea ce va câștiga de abia le-ar asigura traiul de fiecare zi – în niciun caz nu ar fi suficient pentru a plăti împrumutul. Și pe deasupra, ei sperau să-l poată trimite pe Ronnie la facultate.

Tot felul de gânduri îi treceau prin mintea lui Lito. Poate ar fi trebuit să-și vândă casa. Poate ar fi trebuit să se mute într-un alt loc. În adâncul sufletului său s-au furișat

chiar și gânduri negre de sinucidere. În cele din urmă Lito s-a gândit că trebuia să meargă și să-l roage pe domnul Gonzales să-i prelungească împrumutul.

Citiți Iona capitolul 4

1. Ce a simțit Iona când a văzut că Dumnezeu i-a cruțat pe niniveni? Ce a făcut?
2. De ce s-a supărat Iona? De ce se plângea?
3. Ce răspuns îi dă Dumnezeu profetului Său supărat? Ce a făcut El?
4. În ce mod Își arată Dumnezeu în acest capitol îndurarea și răbdarea?
5. Cum Își arată Dumnezeu în acest capitol suveranitatea Sa?
6. Ce vrut Dumnezeu să-l învețe pe Iona prin lecția curcubetelui, a viermelui și a vântului uscat de la răsărit? Ce a încercat Dumnezeu să-l facă pe Iona să înțeleagă?
7. Cartea se termină cu o întrebare foarte subtilă atât pentru Iona cât și pentru noi. Parafrazați ultima întrebare pe care i-o pune Dumnezeu lui Iona: „Și mie să nu-mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare?”
8. După cum vă amintiți, cartea lui Iona a fost scrisă în primul rând pentru a mostra poporul Israel. Ce credeți că a vrut să le spună Dumnezeu israeliților, mai ales prin ultima întrebare?
9. Ce credeți că vrea Dumnezeu să vă spună prin cartea lui Iona?
10. Ce credeți că vrea Dumnezeu să spună bisericii voastre?

L-ați văzut pe Iona?

De ce a fost Iona atât de încăpățânat? De ce Iona nu a avut tragere de inimă să meargă la Ninive? După cum vedem în capitolul 4, el nu s-a temut de niniveni. De fapt, el nu a putut accepta ideea că Dumnezeu era atât de milostiv față de aceștia.

De ce-i repugnă cititorului atât de mult împietrirea lui Iona, când Dumnezeu i-a arătat chiar lui atât de multă îndurare. El a fost fericit că a avut parte de bunătate, milă și izbăvire pentru sine însuși, dar nu a vrut ca Dumnezeu să le arate ninivenilor aceleași caracteristici ale Sale. **Lipsa** sa de dragoste este pusă în puternic contrast cu dragostea **din belșug** arătată de Dumnezeu față de el.

Israelii, cărora le-a fost adresată inițial această carte, au fost prinși cu garda jos. Pe măsură ce citeau cartea lui Iona, probabil că dădeau din cap de uimire că Iona a manifestat o atitudine atât de lipsită de evlavie în primul capitol. Poate că au râs de încăpățânarea lui.

Când au citit capitolul 2 ei și-au adus aminte de Psalmi. Acum Iona seamănă mai mult cu un profet adevărat. Dar când au trecut la citirea capitolului trei, trebuie să se fi simțit prost și probabil chiar foarte iritați de faptul că Dumnezeu le-a cruțat viața ninivenilor atât de disprețuiți. Ei n-ar fi permis ca locuitorii cetății Ninive să scape.

În capitolul patru probabil că s-au văzut pe ei înșiși criticându-l pe profetul cărcotaș. Prea târziu și-au dat seama că, de fapt, condamnându-l pe Iona se condamnău pe ei înșiși. La fel ca și Iona, israeliții nu manifestau niciun fel de grijă față de niniveni. Prin ultima Sa întrebare importantă – Mie să nu-mi fie milă de niniveni? – Dumnezeu intenționa să-l facă pe Iona și pe israeliți să se răzgândească. Același lucru este valabil și pentru noi.

„Și cu toate că El [Dumnezeu] nu ne forțează pe nici unul dintre noi, El ne roagă blând, pe fiecare, să ne punem întreaga inimă și tot sufletul în lucrarea de misiune. Dumnezeu este încă interesat să-l transforme pe fiecare Iona încăpățânat și irascibil într-un mesager al Veștii Bune, care aduce eliberare.” JOHANNES VERKUYL*

*Johannes Verkuyl, „The Biblical Foundation for the Worldwide Mission Mandate,” în Ralph D. Winter și Steven C. Hawthorne (eds.), *Perspectives on the World Christian Movement* (Pasadena: William Carey Library, 1992), 33.

Ceretând mai adânc

Afirmația lui Iona din 4:2 își are rădăcinile în Exod 34:6-7. Când Dumnezeu Și-a proclamat numele în fața lui Moise, El S-a revelat pe Sine Însuși:

„DOMNUL, Dumnezeu, este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și de credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul.”

În mod ironic, deși teologia lui Iona a fost corectă, inima lui era împietrită. În loc să se bucure de extraordinara declarație a îndurării lui Dumnezeu, el de fapt se plânge că Dumnezeu era milos și plin de îndurare. Pentru că Iona a avut o bănuială că Dumnezeu îi va ierta pe niniveni, el nu a vrut să-i avertizeze pe aceștia de eventuala pedeapsă a lui Dumnezeu. Am putea parafraza plângerea lui Iona prin cuvintele: „Ți-am spus eu că așa se va întâmpla.”

Ideea din Exod 34:6-7 apare în mai multe cărți din Vechiul Testament. Citiți Psalmul 145 – o măreață cântare de laudă scrisă de pana lui David.

1. Ce ne spune David despre caracterul lui Dumnezeu?
2. Putem compara atitudinea lui David de proclamare a bunătății lui Dumnezeu cu atitudinea lui Iona?
3. Faceți un rezumat cu cele învățate despre Dumnezeu din cartea lui Iona. Scrieți un psalm în care să-L înălțați pe Dumnezeu pentru ceea ce este și ceea ce a făcut pentru voi. Și rugați-L pe Dumnezeu să vă pună o cântare sinceră pe buze. Căutați ocazii de a spune altora despre minunata dragoste a lui Dumnezeu.

11. Este vremea secerișului!

Matei 9:35-38

„Dumnezeul harului ne dă adesea a doua șansă, dar nu există o a doua șansă pentru a recolta un rod copt.”

KURT VON SCHLEICHER

Capitolul 10 din Matei prezintă al doilea mare discurs (cuvântare) al lui Isus din Evanghelii. În esență, Isus prezintă un set de instrucțiuni pe care le dă ucenicilor când îi trimite în lume. În Matei 9:35-38 se pun bazele sarcinii pe care o primesc ucenicii aceea de a răspândi Vestea Bună, accentuând nevoia oilor pierdute ale casei lui Israel și compasiunea pe care o are Isus față de ele. Compasiunea lui Isus față de cei pierduți nu se evidențiază doar în porunca dată ucenicilor pentru a-L ruga pe Domnul secerișului să scoată mai mulți lucrători, ci și în trimiterea celor 12 apostoli din capitolul 10.

Citește Matei 9:35-38 și imaginează-ți că ai în fața ochilor o mare mulțime de oameni.

Poate că acești oameni s-au adunat să asculte predica unui evanghelist. Ei au venit acolo având multe nevoi – speranța vindecării, întregirii și împlinirii dorului sufletului lor. Când te uiți la mulțime, ce vezi? Ce sentimente te încearcă? Ce vei face pentru acei oameni?

Citește Matei 9:35-38

1. Cum rezumă Matei lucrarea lui Isus în versetul 35? Care erau elementele principale ale lucrării lui Isus?
2. De ce erau mulțimile adunate în jurul lui Isus? (vezi Marcu 9)
3. Care a fost reacția lui Isus când a văzut mulțimile? (versetul 36)
4. Cum explică Matei reacția lui Isus? (versetul 36)
5. Gândește-te puțin la expresiile: “gloatele erau *necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor.*” De ce crezi că Matei descrie mulțimile în felul acesta?

6. Ce informații transmit aceste expresii în legătură cu conducătorii religioși ai lui Israel?
7. Crezi că aceste expresii se potrivesc și oamenilor din zilele noastre? De ce da, sau de ce nu?
8. Redă versetul 37 cu propriile tale cuvinte.
9. Isus a văzut că oamenii erau necăjiți și fără călăuzire. Și-a manifestat compasiunea față de ei. I-a văzut ca pe un seceriș gata de a fi dus în Împărăția Lui. Oamenii erau atât de mulți, iar lucrătorii atât de puțini. Care a fost soluția Lui ? (versetul 38)
10. Al cui este secerișul? Ce implicații are acest lucru pentru toate eforturile noastre misionare?
11. Crezi că este nevoie de mai mulți lucrători și în zilele noastre? De ce da, sau de ce nu?
12. Cum putem aplica cele studiate în Matei 9:35-38 în propria noastră viață și lucrare?

În calitatea Sa de Păstor Bun, inima lui Isus a fost plină de compasiune, când a văzut gloatele Israelului - *necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor*. El a văzut nevoia copleșitoare și a răspuns îndrumându-i pe ucenicii Săi să se roage pentru mai mulți lucrători. Era nevoie de mai mulți lucrători pentru a aduce o recoltă mai mare în împărăția lui Dumnezeu.

La această rugăciune El a răspuns imediat prin trimiterea celor 12 apostoli din capitolul 10. Într-un sens mai larg, porunca lui Isus este valabilă pentru toți cei ce-L urmează – toți cei care văd mulțimile și sunt atinse de acea compasiune care l-a mișcat inima lui Cristos.

Mai există încă miliarde de oameni care nu-L cunosc pe Cristos. „Secerișul este mare, dar puțini sunt lucrătorii.” Este nevoie de mii de lucrători. Haideți să-L rugăm pe Dumnezeu să trimită lucrători pentru secerișul Său.

„William Carey și cercul lui de prieteni sunt un model pentru noi. Înainte de a întreprinde ceva ei s-au rugat. Mai târziu au făcut mult mai mult. La fel trebuie să facem și noi. Pentru că L-au cunoscut pe Dumnezeu lor, au știut că secerișul era în mâna Sa. Datorită faptului că L-au cunoscut pe Dumnezeu au acționat conform spuselor: Poți face mai mult decât te rogi după ce te-ai rugat; dar nu poți face mai mult decât te rogi înainte să te fi rugat!” TOM WELLS*

*Tom Wells, *A Vision for Missions* (Carlisle, PA: Banner of Truth Trust, 1985), 140.

Cercetând mai adânc

De nenumărate ori evangheliștii menționează faptul că lui Isus *I s-a făcut milă*. Uneori compasiunea lui Isus a fost ca urmare a unei nevoi **spirituale**, alteori ca răspuns la o nevoie **fizică**. Citiți pasajele de mai jos și completați tabelul, indicând nevoia pe care a satisfăcut-o Isus, și modul în care a răspuns acelei nevoi.

Plin de compasiune		
Referința	Nevoia	Răspunsul lui Isus
Matei 14:13-14		
Matei 15:29-39		
Matei 20:29-34		
Marcu 1:40-45		
Marcu 6:30-34		

Rugăciuni pentru România

Mișcarea lucrării misionare crește cu mare rapiditate în România. Și totuși mai este mult de făcut. Roagă-te pentru următoarele:

1. Roagă-te ca Duhul lui Dumnezeu să inspire o **puternică mișcare de rugăciune** pentru lucrarea misionară. Acesta este punctul forte al unei puternice mișcări misionare.
2. Roagă-te pentru **înnoire și trezire**. Aceasta este temelia unei mișcări misionare puternice. De-a lungul istoriei, noile imbolduri evanghelistice au fost adesea precedate de mișcările de trezire ale Bisericii.
3. Studenții au avut rolul cheie în aproape toate mișcările misionare majore de-a lungul istoriei. Roagă-te ca Dumnezeu să inițieze în România o **dinamică mișcare misionară studențească**.
4. Roagă-te ca Dumnezeu să înmulțească în România *Bisericile care sunt dedicate Marii Însărcinări* și să le ajute să împlinească cu zel Marea Însărcinare. Multe biserici sunt implicate doar în evanghelizarea monoculturală. Roagă-te ca Dumnezeu să le pună pe inimă și lucrarea misionară dincolo de barierele lor culturale.
5. Există deja un număr destul de mare de centre de instruire pentru lucrarea misionară, dar mai este nevoie de și mai multe. Dacă misionarii vor fi instruiți corespunzător, ei vor fi mai eficienți și nu vor mai fi atât de vulnerabili la șocul cultural și la atacul vrăjmașului. Roagă-te ca Dumnezeu să-i îndemne pe români să înființeze **mai multe centre de instruire a misionarilor** și să alcătuiască mai multe programe de instruire.
6. Biserica evanghelică din România cu cele 6.000 de biserici are un uriaș potențial pentru a trimite misionari la etniile neevangelizate din România dar și în alte părți ale lumii. Roagă-te ca România să devină Antiohia Europei și ca Dumnezeu să scoată la lucru mii de români. Roagă-te pentru mai mulți lucrători la secerișul Lui! (Matei 9:35-38).
7. Unele denominații au fost foarte eficiente în lucrarea de plantare de biserici în cultura noastră, dar nu au înțeles necesitatea trimiterii de plantatori de biserici transculturali. Roagă-te ca Dumnezeu să **trezească denominațiile** României ca să înțeleagă necesitatea lucrării misionare.
8. În prezent există niște organizații pentru trimiterea de misionari, dar acestea nu sunt suficiente. Roagă-te ca Dumnezeu să ajute bisericile și organizațiile parabisericești să creeze **structurile necesare pentru trimiterea lucrătorilor transculturali**. Roagă-te ca Dumnezeu să le dea înțelepciune pentru a instrui, supraveghea și păstori noua generație de misionari.
9. Pentru ca acești misionari să supraviețuiască și să progreseze într-o altă cultură, ei trebuie să fie pregătiți în mod adecvat pentru a face față realităților traiului și

lucrării transculturale. Roagă-te ca Dumnezeu să ajute bisericile și potențialii misionari să-și dea seama de **importanța instruirii adecvate.**

10. Până acum s-au scris multe lucrări biografice despre misionarii din Vest, dar foarte puține biografii s-au scris despre misionarii români. Roagă-te ca Dumnezeu să inspire talentul unui scriitor ca să prezinte **întâmplări din lucrarea misionară a unor români**, pentru ca noua generație de lucrători să fie stimulată și provocată de exemplul lor.
11. Dacă România va deveni o mare națiune care trimite misionari, atunci va trebui să existe atât misionari cât și oameni care îi sprijină financiar pe aceștia. Roagă-te ca Dumnezeu să insufle **românilor dorința de a sluji ca misionari, sponsori, oameni care îi primesc bine pe misionari și ca mobilizatori în lucrarea misionară.**

12 Porunca cea mai mare

Matei 22:34-40

„Dacă Isus Cristos este Dumnezeu și a murit pentru mine, atunci nici un sacrificiu pe care l-aș face pentru El nu ar fi prea mare.”

C.T. STUDD

Mai mare dragoste nici nu există

În fiecare an al ultimelor două decenii, misionarul veteran Graham Staines din Australia, organiza tabere de cinci zile în jungla indiană în apropierea satelor din estul statului Orissa. În aceste tabere obișnuia să-i învețe, să predice și să le cânte membrilor tribului Santal. După o asemenea întâlnire care a avut loc pe 23 ianuarie în satul Manoharpur, situat la 600 de mile sud-est de New Delhi, misionarul Staines de 58 de ani și cei doi fii ai săi, Philip de 10 ani și Timmothy de 7 ani, au fost omorâți.

Aceștia dormeau într-un vehicul parcat în fața unei biserici locale, când un militant hindus, chipurile din grupul Bajrang Dal, a stropit mașina cu benzină și i-a dat foc.

„Soțul și fiii mei au încercat să iasă din mașina în flăcări, dar au fost opriți de atacatori,” povestește Gladys, soția lui Staines. În timp ce flăcările cuprinseseră mașina, mulțimea dansa în jurul ei și unii strigau: „S-a făcut dreptate; creștinii au fost incinerati în stil hindus.” Gloata i-a ținut departe pe posibili salvatori mai mult de o oră până au fost siguri că misionarul și fiii săi au murit.

Staines, secretarul Societății Misionare Evanghelice, ... conducea de 34 de ani spitalul clinic pentru leproși din India.

În acest caz poliția a arestat 53 de oameni. Staines, secretarul Societății Misionare Evanghelice, o organizație misionară independentă înființată în Brisbane, conducea de 34 de ani un spital clinic pentru leproși din India. La două zile după această crimă, leproșii săpau mormintele celor uciși în timp ce Gladys Staines îi consola pe cei care deplângeau moartea lor.

După această tragedie Gladys Staines a declarat: „Dumnezeu mi-a dat pace, și nu m-am îndoit nici o clipă de înțelepciunea Lui, chiar dacă a permis această tragedie. Acești oameni fac parte din poporul meu și sper să pot rămâne aici.”

Când am citit prima dată despre moartea îngrozitoare a lui Graham Staines și cei doi copii ai lui, am fost uimit și încurajat de faptul că soția lui, Gladys, a putut să ierte atât de ușor. Dar am fost și mai uimit când am auzit intenția ei de a rămâne în India pentru a continua lucrarea cu leproșii. Ce dragoste măreață!

Familia Staines este un exemplu extraordinar de dragoste creștină – acea dragoste care este esențială lucrării misionare plăcute lui Dumnezeu. Acest fel de dragoste este menționată într-unul din cele mai cunoscute pasaje ale Scripturilor: Matei 22:34-40.

Istoric

Conversația menționată în Matei 22:34-40 a avut loc marți în săptămâna patimilor (săptămâna care a început cu duminica Floriilor și s-a terminat cu duminica Învierii). A

fost o zi a controverselor și a pildelor.

Unul după altul, diversele grupuri de lideri religioși au venit la Isus în templu încercând să-L păcălească, să-L stânjenească sau să-L discrediteze. Uneori Isus le-a răspuns cu o întrebare, alteori cu o pildă, uneori cu o poruncă și alteori cu o explicație. Această serie de controverse se termină în capitolul 23 cu cele „șapte vai-uri” prin care Isus îi muștră aspru pe farisei și cărturari.

În momentul în care fariseii L-au pus la încercare pe Isus punându-i acele întrebări în Matei 22:34 și versetele următoare, El deja

- i-a muștrat pe preoții cei mai de seamă și pe bătrânii poporului (21:23-22:14),
- a biruit încercarea fariseilor și a irodianilor de a-L prinde în cursă (22:15-22), și
- i-a redus la tăcere pe saducheii (22:23-33).

Pentru că fariseii n-au învățat nimic din eșecul lor anterior când au încercat să-L prindă pe Isus în cursă, ei au decis să-L testeze din nou pe Isus punându-I o altă întrebare. Curând vor regreta această prea mare încredere în ei înșiși (vezi capitolul 23).

La prima vedere, poate că vă întrebați ce legătură are acest pasaj cu lucrarea misionară, din moment ce nu face referire direct la Marea Însărcinare. Reflectând mai adânc, descoperim că Marea Poruncă pe care o găsim aici este de fapt baza și combustibilul lucrării misionare.

Citiți Matei 22:34-35

1. Cine a pus această întrebare? Ce grup reprezintă el?
2. Care au fost motivele lui?
3. Ce întrebare i-a pus Isus?

Citiți Matei 22:37-40

4. Conform celor spuse de Isus, care este cea mai mare poruncă?
5. Afirmatia lui Isus din versetul 37 este extrem de importantă. Meditează câteva minute asupra acestor versete și apoi spune-l cu propriile tale cuvinte.

Inimă ... suflet ... cuget – evreii nu foloseau aceste cuvinte în același fel în care se folosesc la ora actuală. Dar, prin aceste cuvinte Isus vrea să sublinieze că noi trebuie să-L iubim pe Dumnezeu cu tot ce avem. Trebuie să-L iubim din toată inima, cu tot ce avem, fără rețineri. Dumnezeu cere urmașilor Lui devotament total.

6. Dacă ți-ai examina viața ai putea spune că-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima ta? Cum crezi că ai putea să-L iubești mai mult pe Dumnezeu?
7. Fariseul doar a întrebat care este cea mai mare poruncă. Isus i-a răspuns că, de fapt, sunt două porunci. Care este cea de-a doua poruncă?

Ca pe tine însuți – *contrar celor spuse de unii scriitori care susțin că „a iubi pe aproapele tău ca pe tine însuți” este o poruncă care te determină să ai o imagine de sine pozitivă, aceasta nu este o poruncă de a ne iubi pe noi înșine. Acest lucru îl facem în mod natural. Isus, mai degrabă ne poruncește să-i iubim pe alții în același mod în care ne iubim pe noi înșine – să direcționăm spre alții dragostea pe care atât de generoși ne-o acordăm nouă înșine.*

8. Prima poruncă are de a face cu relația noastră pe verticală cu Dumnezeu. A doua se focalizează asupra relației noastre pe orizontală cu cei din jur. Care este legătura între cele două?
9. Ce spune apostolul Ioan despre legătura dintre porunca de a-L iubi pe Dumnezeu și aceea de a ne iubi unii pe alții? (Vezi 1 Ioan 4:7-8)
10. Ce crezi că a vrut să spună Isus prin afirmația din versetul 40? (Vezi pasajul paralel din Marcu 12:31.)
11. Haideti să aplicăm cele învățate în domeniul misiunii. Cum demonstrează lucrarea misionară dragostea noastră pentru Dumnezeu?
12. De ce misiunea este unul din mijloacele prin care ne demonstrăm dragostea față de alții (așa cum ne-a poruncit Isus în Matei 22:39)?
13. De ce dragostea pentru Dumnezeu este temelia esențială a lucrării misionare?

Rezumat

Să-l iubim pe Dumnezeu

Porunca de a-L iubi pe Dumnezeu este punctul de plecare logic pentru lucrarea misionară. El Însuși – nu o sarcină, indiferent cât de importantă sau urgentă ar fi – trebuie să se afle în centrul atenției și al devoțiunii noastre. Trebuie să-L iubim cu tot ceea ce este în noi – cu tot ceea ce suntem.

În al doilea rând, lucrarea misionară este un mijloc de a-L iubi pe Dumnezeu. Atunci când le spunem oamenilor Vestea Bună a mântuirii în Isus Cristos, acesta este un mod de a ne arăta dragostea față de Dumnezeu. Este vorba despre dragostea arătată prin supunere (vezi Ioan 14:21), dar este mai mult decât supunere.

Ne supunem lui Dumnezeu în lucrarea misionară nu doar pentru că El ne-a poruncit să facem ucenici din toate neamurile, ci pentru că vrem să-I fim plăcuți. Deoarece lucrarea misionară este importantă pentru Dumnezeu, ea devine importantă și pentru noi. Așadar ne place să ne implicăm în misiune datorită dragostei noastre pentru Dumnezeu.

Să-l iubim pe aproapele nostru

Lucrarea misionară trebuie să se întemeieze pe dragostea pentru aproapele nostru. Trebuie să fim în stare să spunem ca și Pavel „Dragostea lui Cristos ne constrânge” (2 Corinteni 5:14). Nu putem permite ca misiunea să fie doar un capriciu, un hobby sau o profesie. Nu putem să considerăm oamenii doar niște suflete care trebuie câștigate. Trebuie să-I permitem lui Dumnezeu să lucreze în inima noastră ca să-l putem iubi cu adevărat pe aproapele nostru.

Lucrarea misionară este cel mai important mijloc prin care ne arătăm dragostea față de aproapele nostru. A împărtăși Evanghelia înseamnă a împărtăși ceva de o valoare inestimabilă. Nu trebuie să cădem pradă ispitei de a crede că nu manifestăm dragoste sau suntem intoleranți dacă încercăm să-i covingem pe alții să devină urmași ai lui Isus. Dimpotrivă, nu putem pretinde că-i iubim pe ceilalți dacă nu le spunem Vestea cea Bună care le aduce viață veșnică din belșug prin mântuirea dăruită de Cristos.

Lucrarea misionară este bazată pe dragostea pentru aproapele nostru și este o manifestare a dragostei pentru ceilalți. Misiunea trebuie să izvorască dintr-o inimă plină de dragoste, și este o profundă expresie a dragostei.

Pe scurt, implicarea noastră în lucrarea misionară trebuie să fie motivată de dragostea față de Dumnezeu și față de ceilalți. Și este una din cele mai profunde căi de a ne exprima dragostea pentru Dumnezeu și pentru ceilalți.

Nesăbuița fariseilor

Cei mai mulți farisei nu-i puneau întrebări lui Isus pentru că doreau din toată inima să I se supună Lui. Dimpotrivă, după cum aflăm din Matei capitolul 23, ei nu practicau ceea ce predicau. Religia lor era doar de paradă – doar pentru ca ceilalți să vadă. Cât de trist este faptul că ei erau atât de aproape de Dumnezeu, și totuși atât de departe. Ei știau adevărul, dar nu-l respectau.

Și noi putem fi foarte zeloși să-L slujim pe Cristos, și totuși să pierdem lucrul esențial. Oricât de șocant ar părea, conform spuselor lui Pavel din 1 Corinteni 13, lucrarea făcută fără dragoste nu are nici o valoare. Cugetați la această parafrazăre misionară a capitolului mării iubiri.

Versiunea misionară a capitolului 13 din 1 Corinteni

Chiar dacă aş avea un talent excepțional și aş putea să predic fluent în limba poporului pe care doresc să-l evanghelizez, dacă nu aş avea dragoste, aş face doar mult zgomot.

Chiar dacă aş fi foarte educat și aş avea multe cunoștințe despre Scripturi, misiologie, antropologie culturală, comunicare transculturală, contextualizare și despre religiile lumii, dacă nu aş avea dragoste, toată instruirea și inteligența mea nu valorează nimic.

Chiar dacă aş fi un evanghelist plin de putere, chiar dacă aş planta multe biserici, aş vorbi la conferințe, aş scrie cărți și aş ocupa o funcție înaltă de conducere, dacă nu aş avea dragoste, aş pierde cel mai important lucru. Din munca mea nu m-aș alege cu nimic.

Chiar dacă aş fi puternic în războiul spiritual și aş scoate mulțimi de demoni, dacă nu aş avea dragoste, nu aş fi nimic.

Chiar dacă aş avea o credință mare și viziune, și aş alcătui planuri mărețe sau aş lansa programe impresionante, dacă nu aş avea dragoste, totul ar fi doar organizare goală.

Chiar dacă mi-aș părăsi casa și familia pentru a face un sacrificiu de dragul lui Cristos într-o altă cultură, chiar dacă aş îndura șocul cultural, suferințe sau dacă mi-ar fi dor de casă, dacă m-aș supăra tot mai mult din cauza necazurilor traiului de zi cu zi și nu aş mai fi motivat de dragoste, mai bine ar fi să mă duc acasă.

Chiar dacă aş muri ca martir, dacă nu aş avea dragoste nu aş avea nici un câștig.

Dacă însă aş fi motivat de dragostea pentru Cristos, dacă slujba mea ar fi împuternicită de dragostea Sa care mă inundă, atunci și dacă nu aş avea faimă, sau nu aş fi lăudat de oameni, eu totuși voi primi în cele din urmă plata cerească. Atunci Îl voi auzi pe Mântuitorul meu zicând: „Bine, rob bun și credincios.”

Cercetând mai adânc

Citiți 1 Corinteni 13

1. Cum putem aplica toate acestea în lucrarea misionară?

2. Cum poți aplica toate acestea în lucrarea ta?

13 Isus a spus totul

Matei 28:16-20

„Marea trimitere nu este o opțiune la care să ne gândim; este o poruncă pe care să o îndeplinim.”

J. HUDSON TAYLOR

După înviere Isus S-a arătat ucenicilor în mai multe ocazii. Chiar în duminica învierii Isus S-a arătat de câteva ori mai multor oameni. Celelalte apariții, ca aceea menționată în ultimele versete din Evanghelia după Matei, au avut loc mai târziu, între înviere și înălțarea Sa la cer.

Când citești aceste versete încearcă să te pui în locul celor 11 ucenici care au auzit primii porunca incredibilă a lui Isus, și gândește-te la ceea ce a vrut Isus să spună în aceste versete.

Citește Matei 28:16-20

1. Unde a avut loc această apariție?
2. De ce s-au dus ucenicii în Galilea? (vezi Matei 26:32; 28:7,10)
3. Care a fost reacția ucenicilor când Isus li S-a arătat în Galilea?
4. Faptul că ucenicii s-au închinat înaintea lui Isus înseamnă că aceștia au înțeles cine era El?
5. Isus Își începe vorbirea prin sublinierea autorității care I-a fost dată. De ce crezi că Marea Însărcinare începe astfel? De ce era atât de important pentru ucenici să știe că lui Cristos I-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ?

„Nu există nici un centimetru pătrat din întreaga creație despre care Isus să nu poată spune că este a Lui, Îi aparține Lui!” Abraham Kuyper

6. Care este porunca esențială din versetul 19?
7. Din moment ce ucenicul este un discipol sau urmaș al lui Isus, a face ucenici înseamnă să-i ajutăm pe oameni să devină discipoli/urmași ai lui Cristos. Care ar fi grupuri etnice: unguri, rromi, turci, tătari, etc.
8. Li s-a poruncit ucenicilor să facă ucenici din rândul evreilor? Explică-ți răspunsul.

Neamuri – ne gândim la neamuri ca fiind alte națiuni. Dar ar fi mai bine să ne gândim că în limbajul biblic aceste neamuri erau grupuri etnice sau popoare. România este o singură țară, dar există mai multe grupuri etnice: unguri, rromi, turci, tătari, etc.

9. Care este primul pas al ascultării de Cristos poruncit de El pentru un ucenic recent convertit? (versetul 19)
10. Care este dovada Trinității din versetul 19?
11. Ce altceva trebuie să-i învățăm pe ucenicii recent convertiți? (versetul 20)

Și învățați-i să păzească – ia aminte că accentul este pus nu pe învățatură ci pe ascultare. Da, primul pas este să știm ce ne-a poruncit Cristos să facem, dar nu trebuie să ne oprim aici. Trebuie să continuăm să ne supunem învățaturii lui Cristos. Ascultarea și nu cunoașterea este scopul.

12. Care este dovada că Marea Însărcinare nu a fost dată doar celor 11 ucenici care se aflau pe muntele din Galilea? (versetul 20)

Eu sunt cu voi în toate zilele – promisiunea prezenței lui Cristos înseamnă mai mult decât simplul fapt că va fi acolo unde ne aflăm noi. Înseamnă că El este prezent ca să ne ajute, încurajeze, întărească, mângâie și călăuzească – pe scurt să ne dea posibilitatea să facem voia Sa.

13. De ce este important să știm că Isus Cristos este cu noi atunci când căutăm să facem ucenici?

Isus a spus totul.

*La fel ca în versiunea originală din limba greacă și în traducerea din limba română cuvântul **tot** apare de patru ori: **toată** puterea, **toate** neamurile, **tot** ce v-am poruncit, și sunt cu voi în **toate** zilele.*

14. Care crezi că este modul în care Dumnezeu vrea să te implice în lucrarea de facere de ucenici din toate neamurile?

Ultimul supraviețuitor

Locotenentul Hiro Onoda este cunoscut în istoria Filipinelor ca fiind ultimul soldat japonez care s-a predat. După 29 de ani de la terminarea celui de-al doilea război mondial și după 15 ani de la data când a fost declarat mort în Japonia, locotenentul Onoda a ieșit din jungla din Lubang, Mindoro. Primele încercări ale oamenilor pentru a-l face să înțeleagă că războiul s-a terminat, au eșuat. El a refuzat să depună armele până când fostul lui comandant s-a dus în 1974 la Mindoro și i-a ordonat să se predea. Cu banii pe care i-a primit răsplată pentru anii în care a luptat, lt. Onoda și-a putut cumpăra o bucată de pământ în Brazilia.

Ce trist este să ne gândim la faptul lt. Onoda a petrecut 29 de ani luptând într-un război care s-a încheiat deja. Și totuși, este de admirat tenacitatea lui – refuzul său de a renunța la luptă. El era hotărât să persevereze până când comandantul lui nu i-a dat permisiunea să abandoneze.

Oare suntem noi altfel decât el? Noi am primit o însărcinare de la Regele regilor ca să facem ucenici din toate neamurile. A Lui fiind toată autoritatea, El are dreptul să dea un asemenea ordin. Pentru că El este Cel care deține toată autoritatea, El merită închinarea tuturor neamurilor.

Și totuși sunt încă multe grupuri etnice care nu se pot închina lui Cristos. Încă mai sunt mulți oameni care nu au auzit Evanghelia într-un mod relevant. Haideți să rămânem statornici sarcinii de a evangheliza lumea până ce Comandantul nostru suprem ne va chema acasă.

Cercetând mai adânc

1. Cine este Isus

Donald McGavran – unul din cei mai de seamă misiologi ai secolului XX și întemeietorul mișcării de creștere a bisericii – este foarte cunoscut pentru accentul pe care îl pune pe facerea de ucenici din *toate neamurile*. Impactul său în lumea lucrării misionare este imens și are un ecou la mare distanță.

Cu puțin timp înainte de a muri, dr. McGavran a avut o conversație cu dr. Art Glasser, în care au discutat despre Marea Înărcinare așa cum este scrisă în Evanghelia

după Matei. Cei doi și-au pus următoarea întrebare: Ce pare biserica să uite din ceea ce le poruncește Isus ucenicilor prin Marea Însărcinare? În mod surprinzător, McGavran nu a subliniat faptul că Isus le-a poruncit ucenicilor să facă ucenici din **toate neamurile**, așa cum deseori accentuase în învățătura sa. Mai degrabă, el a menționat faptul că biserica este în pericol să uite acea parte din Marea Însărcinare care este scrisă în versetul 18 – **cine este Isus**. După cum spune dr. Glasser:

Curând noi am căzut de acord că în mod frecvent este trecută cu vederea semnificația deplină a afirmării triumfale a lui Isus: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.” Biserica uită acest lucru.

Dr. McGavran accentuează următoarea idee: creștinii trebuie să-și dea seama cine este Isus, și ar trebui să fie motivați de această realitate.

Înainte de a înțelege cu adevărat și înainte de a ne supune poruncii Lui de a face ucenici din toate neamurile, trebuie să reflectăm profund la persoana care ne dă această Însărcinare. Trebuie să ne dăm seama că Domnul Isus Cel înviat – Regele regilor și Domnul domnilor – este Acela care ne poruncește să mergem și să facem ucenici din toate neamurile. Citește următoarele pasaje și notează ce ai aflat despre poziția măreață a Regelui Isus.

- Efeseni 1:18-23
- Filipeni 2:5-11
- Evrei 1:1-13

2. Promisiunile prezenței Sale

Promisiunea prezenței lui Dumnezeu este o temă care apare în mod frecvent în Scripturi. Matei își încheie Evanghelia folosind cuvintele lui Isus care este Emanuel – Dumnezeu este cu noi (Matei 1:13) - și ne reasigură că este cu noi în toate zilele. Acela care este Dumnezeu **peste** noi toți este și **cu** noi. Citește următoarele pasaje pentru a vedea alte exemple.

- Geneza 26:3,24 (Isaac)
- Geneza 28:15; 31:3 (Iacob)
- Exod 33:12-17 (Moise)
- Deuteronom 31:1-8 (Israel și Iosua)
- Iosua 1:1-9 (Iosua)

14 Inima de tată

Luca 15

„Lui Dumnezeu îi pasă de oamenii pierduți, și nouă ar trebui să ne pese.”

KEITH WRIGHT

Isus se confrunta cu o problemă. Liderii religioși de pe vremea aceea nu puteau înțelege de ce El petrecea timpul cu *vameșii și păcătoși*. După părerea lor, nici un om neprihănit nu se însoțea cu un păcătos – cu atât mai mult nu ar fi stat la masă cu acesta! Pentru că Isus făcea acest lucru, credeau ei, că El nu era chiar neprihănit.

Cum trebuia El să răspundă acestor acuzații? Cum putea să-i ajute pe farisei și cărturari (învățătorii legii) să-I înțeleagă comportamentul? Cum putea să-i facă să înțeleagă că acel comportament al lor nu era felul de neprihănire pe care o dorea Dumnezeu?

Pentru a răspunde criticilor lor Isus le-a dat trei pilde în capitolul 15 din Luca. Toate trei se refereau la aceeași chestiune: care este atitudinea lui Dumnezeu față de cei păcătoși?

Este ca și când Isus le-ar fi spus: „Motivul pentru care mă criticați este pentru că voi nu-L știți cu adevărat pe Dumnezeu. Voi credeți doar că-L cunoașteți, dar atitudinea voastră față de cei păcătoși demonstrează că în realitate nu-L cunoașteți. În cele ce urmează vom studia cele trei pilde pentru a vedea cum este Dumnezeu.

Citește Luca 15:1-7 despre oaia rătăcită

1. De ce păstorul a lăsat cele 99 de oi și s-a dus pe coclauri?
2. Ce s-a întâmplat când a găsit oaia rătăcită?
3. Pe cine reprezintă păstorul?
4. Pe cine reprezintă cele 99 de persoane neprihănite care nu au nevoie de pocăință?
5. Ce credeți că vrea să sublinieze Isus prin această pildă?

Citește Luca 15:8-10 despre moneda rătăcită

6. Ce a făcut femeia când și-a dat seama că a pierdut o monedă de argint?

7. Ce a făcut când a găsit moneda rătăcită?

8. Care este învățătura acestei pilde?

9. Care este asemănarea dintre această pildă și cea a oii rătăcite? Ai remarcat niște expresii similare?

Citește Luca 15:11-32 despre fiul risipitor

10. Ce a făcut tânărul cu partea sa de avere?

11. De ce s-a întors fiul cel tânăr acasă?

12. Cum s-a comportat tatăl la întoarcerea fiului său? De ce?

13. Cum s-a comportat fiul cel mare?

14. Pe cine reprezintă aceste personaje ale pildei?
 - Tatăl = _____
 - Fiul cel tânăr = _____
 - Fiul cel mare = _____

15. Cum crezi că au reacționat fariseii și cărturarii la auzirea acestor pilde?

16. Ce crezi că vrea Isus să-i învețe prin cele trei pilde? (vezi și Luca 19:10)

17. Ce motiv ne oferă aceste pilde pentru a continua să-i evanghelizăm pe cei care nu-L cunosc pe Cristos?

18. Cu ce personaj din pilde crezi că te poți identifica cel mai mult? De ce ?

19. Cum te gândești să aplici în viața ta personală această lecție pe care ai învățat-o din Luca 15?

Cercetând mai adânc

Există mai multe asemănări între cartea lui Iona și pilda fiului risipitor. Recapitulați notițele legate de cartea lui Iona (capitolele 7-10 din acest ghid de studiu), și încercați să completați lista asemănarilor din tabelul următor.

IONA	LUCA 15:11-32
Dumnezeu	Tatăl
Ninivenii	Fiul cel mic
Iona	Fiul cel mare
Dumnezeu a fost milos cu ninivenii	Tatăl a fost milos cu fiul său _____ păcătos
Iona s-a supărat pt.că Dumnezeu a avut milă față de _____ păcătoși.	Fratele cel mare s-a supărat pentru că tatăl a arătat milă păcătosului său _____.
Iona „cel neprihănit” a fost insolent față de _____. <i>Ți-am spus eu!</i>	„Neprihănitul” frate mai mare a fost insolent față de _____ său. <i>Uite!</i>
Dumnezeu i-a răspuns cu har și răbdare lui _____ în capitol 4.	Tatăl a răspuns cu har și răbdare fiului _____, în ciuda împietririi inimii sale.

15 Putere de sus

Luca 24:36-49

„Binecuvântările lui Dumnezeu sunt suficiente pentru nevoile Indiei”

**PANDITA RAMABAI
1858-1922 India**

Puterea este esențială pentru împlinirea rolului nostru de martori ai lui Isus. Vedem acest lucru foarte clar în pasajul din Luca 24:35-49

Isus S-a arătat ucenicilor Săi de mai multe ori după ce a înviat și până S-a înălțat la cer. Deși nu se poate stabili cu absolută precizie ordinea acelor apariții, totuși se pare că mai întâi Isus S-a arătat Mariei Magdalena, apoi femeilor care se întorceau de la mormânt, lui Petru și celor doi ucenici pe drumul spre Emaus. După aceea S-a arătat ucenicilor care erau adunați în Ierusalim.

Din textul paralel al Evangheliei după Ioan 20:19-25, știm că ucenicii erau adunați într-o casă și stăteau cu ușile încuiate „de frica iudeilor.” Isus S-a arătat și celor doi ucenici în drumul spre Emaus, iar aceștia tocmai s-au întors la Ierusalim. Cu mare entuziasm ucenicii împărtășeau veștile minunate despre învierea lui Isus și faptul că i S-a arătat lui Petru. Noii veniți le povesteau acestor ucenici cum li S-a arătat Isus în drumul spre Emaus.

În această atmosferă încărcată de emoție brusc Isus Își face apariția. Cum au reacționat ucenicii? Ce le-a spus Isus pentru a-i asigura că El este cel înviat? Ce le-a spus Isus să facă?

Citește Luca 24:36-43

1. Isus a început cu salutul tradițional evreiesc. Crezi că acel salut avea o semnificație aparte în acest context? De ce?
2. Cum au răspuns ucenicii? De ce?
3. Cum ai fi răspuns tu dacă erai acolo?

4. Ce a făcut Isus pentru a-i convinge că El era cu adevărat Cel care a înviat? (versetele 38-43)

-
-
-

Citește Luca 24:44-49

5. Cum ne dăm seama din cele spuse de Isus că în Vechiul Testament a fost proorocită moartea și învierea Lui?

6. Versetul 45 ne spune că Isus le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile. Aceasta înseamnă că le-a explicat ucenicilor adevărurile Vechiului Testament și le-a dat capacitatea supranaturală să le înțeleagă. Cât de relevant este acest lucru și pentru noi când căutăm să facem ucenici în zilele noastre?

7. Scrie un rezumat scurt al textului Scripturilor relatate de Isus în versetele 46-49.

8. Învierea lui Cristos a fost tema principală a predicii și mărturiei apostolilor. De ce crezi că aceasta este partea esențială a mesajului Evangheliei? (vedeți 1 Corinteni 15:12-19)

9. Care este dovada că această Vestă Bună nu este doar pentru evrei? (versetul 47)

10. Ce responsabilități le-a dat Isus ucenicilor? (versetul 48)

11. Isus a spus că va trimite făgăduința Tatălui. Care este darul pe care l-a promis Tatăl? (vezi Fapte 1:4-5)

12. Ce trebuia să facă ucenicii mai întâi? (versetul 49)

13. De ce crezi că a fost important ca ucenicii să aștepte până ce primeau darul Duhului Sfânt?

14. După nașterea Bisericii în Fapte capitolul 2, credincioșii au primit Duhul Sfânt în momentul convertirii. Cum crezi că ne ajută Duhul Sfânt să fim martorii lui Cristos în zilele noastre?

15. Compară Porunca cea mai mare așa cum o găsim în Matei 28:15-20 cu versiunea de la sfârșitul Evangheliei după Luca. Care sunt asemănările între cele două versiuni?

16. Care sunt diferențele dintre ele?

17. Ce ai învățat din studiul pasajului din Luca 24:36-49 și cum te-ar putea ajuta să fii un martor mai eficient al lui Isus Cristos?

Misionarii ... sunt absolut uniți în convingerea că evanghelizarea lumii este o lucrare divină, că Duhul lui Dumnezeu este marele misionar, și că numai dacă El stăpânește peste lucrare și lucrători putem spera să avem succes în răspândirea cunoștinței lui Cristos în toată lumea. - ROBERT HALL GLOVER

Cercetând mai adânc

Este imposibil să citim cartea Faptele apostolilor fără să vedem rolul proeminent pe care-L joacă Duhul Sfânt. Nu numai că este menționat mereu, dar este menționat în momentele cheie ale creșterii și dezvoltării Bisericii.

Citește instrucțiunile de la începutul tabelului care urmează. După ce ai căutat referințele, scrie în spațiul alocat un rezumat al ideilor principale.

Referirile la Duhul Sfânt în cartea Faptele Apostolilor

Instrucțiuni: 1) pentru fiecare referință fă o scurtă descriere a împrejurărilor respective și scrie ideile cheie. (Vezi primele referințe date ca model.) 2) Rezumă cele descoperite. Care sunt căile diferite prin care Duhul Sfânt a lucrat în cartea Fapte.

ÎMPREJURĂRILE	IDEILE CHEIE
Fapte 1:2 Lucrările lui Cristos după înviere	Duhul Sfânt L-a împuternicit pe Cristos să-i învețe pe oameni
Fapte 1:5 Isus le spune ucenicilor să aștepte în Ierusalim	Ucenicii vor fi botezați cu Duhul sfânt
Fapte 1:8	
Fapte 2:4	
Fapte 2:38-39	
Fapte 4:8	
Fapte 4:31	
Fapte 6:5,9-10	
Fapte 8:29	

ÎMPREJURĂRILE	IDEILE CHEIE
Fapte 9:31	
Fapte 10:19	
Fapte 10:44-47	
Fapte 13:2	
Fapte 13:2	
Fapte 13:4	
Fapte 13:9	
Fapte 15:28	
Fapte 16:6-7	
Fapte 22-23	

16 Așa vă trimit și Eu pe voi

Ioan 20:19-23

„Dacă o însărcinare dată de un rege pământesc este considerată o onoare, cum poate fi considerată un sacrificiu o însărcinare dată de un Rege Ceresc?”

DAVID LIVINGSTONE

Pasărea care nu zbura

Într-o zi un tânăr venea acasă pe jos de la serviciu. În momentul în care a trecut prin dreptul casei unui vecin a observat un lucru straniu.

În curtea vecinului erau mai multe găini. Printre ele era și o pasăre mai mare care avea ghiare puternice și un cioc ascuțit.

Tânărul i-a spus vecinului: „Ai în curte o găină foarte ciudată. Pare mai degrabă un vultur.”

„Da,” i-a răspuns vecinul. „Chiar este un vultur. Lasă-mă să-ți spune ce s-a întâmplat.”

„Într-o zi fiul meu s-a urcat pe munte și a ochit un cuib de vulturi. În cuib erau trei ouă, iar el a luat unul din ele. Când a venit acasă a pus acel ou într-un cuib unde clocea ouă o cloșcă. În cele din urmă, din găoacea acelui ou a ieșit un vultur, care pe măsură ce creștea se credea găină.”

„Nu a încercat niciodată să zboare?” l-a întrebat tânărul.

„Nu, cred că el nici măcar nu știe că poate să zboare,” i-a răspuns vecinul.

„El chiar crede că este găină.”

Tânărul s-a gândit câteva clipe, apoi l-a întrebat pe vecin: „Îmi permiteți să fac un experiment?”

Vecinul i-a permis tânărului să-și ducă la îndeplinire planul. El a ridicat de la pământ vulturul, l-a ținut deasupra capului său și i-a zis: „Tu nu ești găină, ești vultur!” apoi l-a aruncat în sus.

Vulturul doar a fâlfâit puțin din aripi și a aterizat pe pământ cu un zgomot înăbușit. Apoi, s-a ridicat repede de jos și a plecat de acolo. Tânărul a dat din cap a mirare și a plecat spre casă.

În ziua următoare tânărul încă nedumerit de vulturul care se credea găină, s-a oprit din nou la casa vecinului și i-a cerut iarăși permisiunea să facă un nou experiment. Vecinul, un tip ușor de convins, a dat din cap în semn că este de acord cu propunerea tânărului.

Tânărul a cerut o scară, pe care a proptit-o de casă. Apoi, s-a dus să prindă vulturul. De data aceasta a fost mai dificil să-l prindă pentru că vulturul l-a recunoscut pe cel care l-a chinat cu o zi înainte. În cele din urmă tânărul a reușit să-l captureze, l-a pus la subraț și s-a urcat pe scară până a ajuns pe acoperișul casei.

Cu grijă s-a dus până la marginea acoperișului, a ridicat pasărea deasupra capului, și i-a spus: „Tu nu ești găină, ești vultur!” Apoi, a aruncat pasărea în aer. De data aceasta vulturul a dat de câteva ori din aripi înainte de a ateriza pe un morman de pământ din curte. Pentru că pasărea și-a dat ochii peste cap, tânărul a crezut că vulturul murise. Dar după câteva minute și-a revenit, și clătinându-se pe picioare căută un loc

unde să se ascundă de agresorul său nebun.

Tânărul era exasperat. Se gândea ce ar putea face pentru a ajuta vulturul să-și recâștige identitatea? Era o rușine pentru mândra pasăre să trăiască o viață de găină. Cu siguranță exista o soluție. În noaptea aceea nu a dormit prea mult cu gândul la rezolvarea acestei probleme. Și iată că i-a venit o idee.

S-a sculat dis-de-dimineață pe când era încă întuneric afară, s-a strecurat în liniște în curtea vecinului, a intrat în cotețul găinilor și cu grijă a înșfăcat vulturul încă adormit de pe scara unde era cocoșat. Și-a băgat vulturul la subsuoară și a început să urce muntele.

I-a luat mai mult de oră pentru a străbate doar porțiunea de la poalele muntelui, apoi a început să urce cărăruia care ducea spre vârful unei stânci. Când a ajuns pe platou soarele tocmai răsărea.

El a luat pasărea de la subraț, a ținut-o deasupra capului și a strigat: „Tu nu ești găină, ești vultur. Zbori!”

Foarte hotărât înainta spre marginea stâncii. Acum se afla la o altitudine de peste 1000 de metri. Departe, acolo jos, de abia dacă se zăreau oamenii și animalele. Vântul șuiera în jurul stâncii făcându-i ochii să lăcrimeze.

A luat pasărea de la subraț, a ținut-o deasupra capului și a strigat: „Tu nu ești găină, ești vultur. Zbori!”

Cu toată puterea a aruncat vulturul înspăimântat jos de pe stâncă. Pasărea se ducea în jos, tot mai jos. Așteptându-se la ce era mai rău, vulturul paralizat de spaimă și-a strâns ferm aripile în jurul său. Ochii și-i ținea strâns închiși. În orice moment putea lovi pământul, iar impactul acela putea fi fatal.

Dar pe măsură ce creștea viteza căderii sale, și forța vântului creștea. În ciuda efortului vulturului de a-și ține aripile strânse, i s-a deschis cu putere întâi o aripă, apoi cealaltă. Ținând ochii închiși vulturul tot mai aștepta să atingă pământul. De ce dura atât de mult?

În sfârșit vulturul și-a deschis ochii. Spre uimirea lui, pământul era foarte departe. De fapt pasărea surprinsă, plana deasupra vârfului muntelui. Vulturul – cu ochii săi ageri – l-a putut vedea pe tânăr pe vârful muntelui. Iar omul a strigat: „Nu uita – tu nu ești găină, ești vultur!”

Istoric

Relatarea lui Ioan din capitolul 20:19-23 despre apariția lui Isus după înviere este asemănătoare cu cea a lui Luca din capitolul 24:36-49, pasajul pe care l-am studiat în capitolul anterior. Ioan adaugă relatării sale niște detalii, pe care Luca nu le menționează. Bineînțeles, aceasta nu înseamnă că faptele sunt contradictorii, mai degrabă se completează reciproc.

Pe măsură ce citiți aceste versete din Ioan 20, nu uitați că ucenicii tocmai au trecut de la teamă și cumplită disperare la incredibilă bucurie.

Li s-a spus că Isus era Mesia. Niciodată înainte ei nu au întâlnit pe cineva ca El. Învățătura Lui plină de autoritate – faptele Sale pline de bunătate – minunile Sale pline de putere. Cu siguranță, El trebuie să fie Cristosul – Unsul.

Dar, apoi a avut loc răstignirea. El L-au părăsit pe Cel cărăuia-I spuneau „Stăpân” și „Domn.” Dezamăgiți de propriile lor speranțe și visuri neîmplinite, s-au ascuns în spatele ușilor încuiate de teamă că liderii religioși s-ar fi putut să-i aresteze și pe ei. Inimile lor

trebuie să fi fost pline de teribilă vină și disperare.

Deja în seara duminicii Învierii, mai mulți oameni pretindeau că L-au văzut pe Domnul Cel înviat. Printre aceste persoane se număra Maria Magdalena, Simon Petru și cei doi ucenici pe care I-a întâlnit Isus pe drumul spre Emaus. Pentru restul ucenicilor, învierea părea un fapt prea grozav ca să poată fi adevărat. Și, tocmai în acest moment, Isus Își face apariția și stă în mijlocul lor.

Citește Ioan 20:19-23

1. Când s-au petrecut evenimentele relatate în acest pasaj? (versetul 19)
2. Descrie cu propriile tale cuvinte împrejurările. (versetul 19)
3. Dacă ai fi fost unul din ucenicii – care s-a ascuns în spatele ușilor încuiate în acea primă duminică a Învierii – ce gânduri crezi că ți-ar fi trecut prin cap?
4. Chiar dacă ușile erau încuiate, Ioan ne spune că Isus a venit și a stat în mijlocul lor. Ce ne spune acest fapt despre trupul înviat al lui Isus? (În răspunsul tău include și cele aflate din Luca 24:42-43.)
5. Așa după cum vedem în capitolul 24 din Luca, Isus Și-a început cuvântarea cu salutul evreiesc: „Pace Vouă!” În textul din Ioan aflăm că Isus a repetat acel salut. De ce crezi că a făcut acel lucru?
6. În relatarea răspunsului ucenicilor, Ioan (spre deosebire de Luca) nu menționează dubiile și teama lor. Cum descrie Ioan reacția lor la apariția bruscă a lui Isus în mijlocul lor?
7. Fiecare relatare a Marii Însărcinări contribuie în mod unic la înțelegerea ei de către credincioși. Versetul 21 din relatarea lui Ioan este versetul cheie. (Ca referință folosiți Ioan 17:18, care vă poate fi de mare folos.)

8. Care din următoarele expresii redau cel mai bine sensul afirmației lui Isus: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi”? (Bifați toate expresiile care se portivesc.)
- _____ a) Așa cum Isus a murit pentru păcatele lumii, și noi trebuie să murim pentru păcatele lumii.
- _____ b) Așa cum Isus a fost trimis să-L reprezinte pe Tatăl, și noi suntem trimiși să-L reprezentăm pe Fiul.
- _____ c) Așa cum Isus a fost trimis să-L facă de cunoscut pe Tatăl, și noi suntem trimiși să-L facem cunoscut pe Dumnezeu.
- _____ d) Așa cum Isus a turnat Duhul Sfânt, și noi trebuie să dăm Duh Sfânt altora.
- _____ e) Așa cum Isus a fost trimis să lucreze prin puterea Duhul Sfânt, și noi suntem trimiși să lucrăm prin puterea Duhului.
9. Este atât umilitor cât și liniștitor să ne dăm seama că – așa cum Tatăl L-a trimis pe Fiul – Cristos ne-a trimis pe noi. Noi trebuie să fim reprezentanții Lui în lume. În ce mod Îl reprezinți tu pe Cristos prin caracterul și comportamentul tău?
10. Cum ne împuternicește Isus să împlinim rolul de reprezentant al Său? (versetul 22)

Nu toți teologii sunt de acord că Duhul Sfânt le-a fost dat ucenicilor în acest moment. Alții sunt de părere că El le-a fost dat în Ziua de Rusalii. Un lucru este însă clar: Dumnezeu ne-a dat Duhul Sfânt pentru a ne împuternici să facem lucrarea la care ne-a chemat. El ne-a chemat, ne-a dat Marea Însărcinare și ne-a împuternicit. Și numai dacă lucrăm prin puterea Duhului Sfânt putem aduce roadă și putem fi martori ca și Cristos.

11. La prima vedere, poate părea că versetul 23 ne spune că ni s-a dat autoritatea să iertăm păcatele. Gramatica ne arată clar că nu așa stau lucrurile. Mai dregrabă ni se spune, că pe măsură ce proclamăm Evanghelia, proclamăm și modul în care pot fi iertate păcatele. Noi anunțăm iertarea păcatelor pentru aceia care-L acceptă pe Cristos ca Mântuitor și Domn.

Petrece câteva momente în rugăciune și roagă-L pe Dumnezeu să te folosească pentru a împărtăși cuiva în această săptămână Vestea Bună a mântuirii.

Tu ești vultur

La fel ca și vulturul din pilda de la începutul capitolului, mulți credincioși nu-și dau seama cu adevărat cine sunt. Ei nu-și îndeplinesc destinul adică acela de a fi cei trimiși. Ei ciugulesc cu ciocul planurile mărunte, în loc să zboare în înaltul cerului pe aripile scopurilor mărețe ale lui Dumnezeu.

În calitate de ucenici ai lui Cristos, noi nu trebuie să ne împotmolim în legăturile vieții noastre egoiste. Trebuie să ne preocupăm scopurile lui Dumnezeu. Ar trebui să permitem scopurilor și grijilor lui Dumnezeu să ne modeleze viața.

La fel cum Cristos a fost trimis în lume cu o misiune, și noi am fost trimiși cu o misiune. Cristos a plătit prețul păcatelor. Noi proclamăm că prețul a fost plătit. Cristos a venit ca reprezentant al lui Dumnezeu împlinind lucrarea care I-a fost dată. Noi Îl glorificăm pe Dumnezeu împlinind lucrarea care ne-a fost dată.

Nu uita, ești trimis. Trăiește libertatea iertării și bucuria împlinirii scopurilor lui Dumnezeu pentru viața ta!

Cercetând mai adânc

Mai devreme ne-am oprit asupra versetului din Ioan 17:18 pentru a înțelege ce înseamnă să fim trimiși de Isus. Acest verset face parte din pasajul cunoscut sub numele de Rugăciunea de Mare Preot a lui Isus, pentru că în acele versete Isus – la fel ca și un Mare Preot – mijlocește pentru ucenicii Săi (Ioan 17:6-26). Și nu numai pentru ucenicii de pe vremea aceea, ci și pentru noi. În Ioan 17:20 Isus spunea: „Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor”. Nu este minunat să știm că Isus S-a gândit la noi în acea rugăciune?

Citește Ioan 17:1-26

1. Conform primelor cinci versete, cum L-a glorificat Isus pe Tatăl?
2. Enumerați câteva din lucrurile pentru care S-a rugat Isus pentru urmașii Săi.

17 Martorii lui pentru o lume în așteptare

Faptele Apostolilor 1:1-11

„Duhul lui Cristos este duhul misiunii. Pe măsură ce ne apropiem de El, devenim tot mai intens implicați în misiune.”

HENRY MARTYN
misionar în India și Persia

Ca și în Luca 24 sau Ioan 20, pasajul Marii Însărcinări din Fapte ne arată că există o legătură directă între Duhul Sfânt și porunca lui Cristos de a-I fi martori. Luca deja a subliniat în Evanghelia sa această legătură. Acum el ne atrage atenția din nou asupra acestei legături în cartea Faptele Apostolilor.

După cum toți putem vedea, primele trei versete rezumă *lucrările de după înviere* – lucrările lui Isus din momentul învierii din morți până la înălțarea Sa la cer. Versetul 4 și 5 pare să se refere la acea apariție a lui Isus pe care am studiat-o deja în capitolele 14 și 15. Pe de altă parte, Fapte 1:6-8 descrie ultima apariție a lui Isus în fața ucenicilor din ziua înălțării Sale. Studiind aceste versete este bine să ne amintim că nu putem proclama gloria Paștelui fără puterea Rusaliilor.

Citește Fapte 1:1-11

1. Cât timp a trecut între învierea lui Cristos și înălțarea la cer? (versetul 3)
2. Ce a făcut Isus în acest timp? (versetele 1-3)
3. De ce a considerat Isus că este important să prezinte mai multe dovezi convingătoare legate de învierea Sa? (versetul 3)
4. Redă cu propriile cuvinte spusele lui Isus din versetele 4 și 5.
5. Au înțeles ucenicii că împărăția nu va veni imediat? Explică. (versetul 6)
6. Ce ar trebui să facem în locul speculațiilor legate de momentul revenirii lui Cristos? (versetele 7-8)

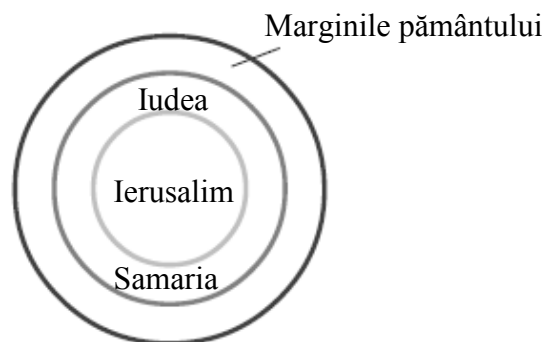
7. De ce ucenicii trebuia să aștepte botezul cu Duhul Sfânt – darul promis de Tatăl? (versetele 4-5, 8)

8. Conform versetului 8, care este scopul pentru care este dat Duhul Sfânt?

9. Ce înseamnă să fii un martor al lui Isus Cristos?

10. Unde le-a spus Isus ucenicilor Săi că vor fi martori?

Pe măsură ce citim capitolele următoare, vedem că versetul 8 din capitolul 1 schițează în linii mari cartea Faptele Apostolilor. Capitolele 1 la 7 ne vorbesc despre mărturia Bisericii în Ierusalim. Mărturia ei în Iudea și Samaria este prezentată în capitolele 8-10. Biserica începe să ajungă până la marginile pământului în capitolele 11-28. Aceste zone pot fi prezentate ca niște cercuri concentrice având Ierusalimul în centru.

11. Care este semnificația versetelor 7 și 8 pentru cei din zilele noastre?

12. Din perspectiva bisericii tale și din punct de vedere geografic care este :
 - Ierusalimul tău: _____
 - Iudea ta: _____
 - Samaria ta: _____
 - Marginile pământului: _____

13. Ce face biserica ta pentru a evangheliza toate aceste zone?

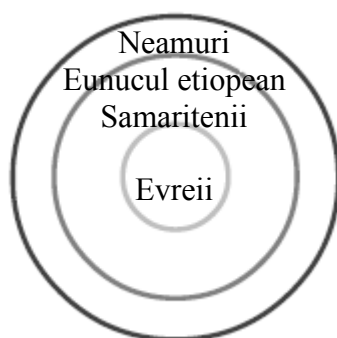
- Ierusalimul tău:
- Iudea ta:
- Samaria ta:
- „Marginile pământului”:

Urmărind extinderea Bisericii în cartea Faptele Apostolilor vei vedea că această Evanghelie depășește nu numai granițele geografice ci și cele culturale ale zonelor respective. La început ucenicii au propovăduit vestea bună doar evreilor. Apoi au dus Evanghelia și altor popoare ce se aflau în zona de tranziție:

- Samaritenilor (ei sunt pe jumătate evrei)
- Eunucului etiopian (un simpatizator al religiei evreilor)
- Lui Cornelius (un om temător de Dumnezeu).

În cele din urmă, ucenicii au început să evanghelizeze direct neamurile.

Așadar, la început, ucenicii au evanghelizat oameni la fel ca ei. Apoi, au predicat Evanghelia unor oameni care erau puțin mai diferiți. În cele din urmă, au dus Evanghelia unor oameni a căror cultură era foarte diferită de a lor.

14. Cum putem aplica acest concept bisericilor din zilele noastre? Pe prima linie de mai jos menționează numele culturii din care provii (de exemplu: românească, ungurească, țigănească, etc.)

- _____

Acum scrie numele unui grup etnic diferit de cel din care te tragi, dar care nu este foarte diferit:

- _____

În sfârșit, scrie numele unui grup etnic a cărei cultură este foarte diferită de a ta:

- _____

15. Care crezi că este rolul pe care Dumnezeu vrea să-l aibă biserica ta în evanghelizarea tot mai multor grupuri etnice?

16. Cum crezi că-ți vorbește Dumnezeu ție personal prin aceste versete?

17. Ce a făcut Isus după ce le-a dat ucenicilor Săi aceste ultime instrucțiuni? (versetul 9)

18. Cum se va întoarce Isus? (versetele 10-11)

Ultima Sa poruncă

Este reconfortant să ne gândim că aceste cuvinte pe care le-am citit în Fapte 1:6-8 sunt ultimele instrucțiuni ale lui Isus. Din toate cuvintele pe care ar fi putut să le spună înainte de a Se înălța la cer, acestea sunt cele pe care le-a ales El – cuvintele Sale de despărțire.

Vă sună familiar aceste cuvinte? Cu sute de ani înainte profetul Isaia a prezentat planul lui Dumnezeu pentru Robul Său, Mesia: „*De aceea te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului (Isaia 49:6)*. Așa cum a fost Cristos o mărturie și noi avem rolul nostru în împlinirea planului **Său** de mântuire.

Pentru a reuși să înțelegem dimensiunile geografice și culturale ale sarcinii care ne-a fost dată, am putea să rezumăm responsabilitatea noastră evanghelistică după cum urmează:

Trebuie să fim martorii lui Cristos prin puterea Duhului Sfânt în fața tuturor oamenilor de pretutindeni.

Pare această responsabilitate copleșitoare – o sarcină imposibil de realizat? Ar putea fi – dacă am aborda această sarcină prin puterea noastră. Dar nu a fost intenția lui Dumnezeu să îngăduie ca evanghelizarea lumii să se realizeze prin energia și inteligența omenească. Mai degrabă, El ne-a dat Duhul Său cel Sfânt pentru a ne împuternici să facem lucrarea pe care ne-a dat-o.

Cercetând mai adânc

Cartea Faptele Apostolilor prezintă expansiunea Bisericii care depășește barierele geografice și culturale. Fiecare din următoarele pasaje relatează progresul semnificativ al Evangheliei. Pentru fiecare pasaj completează tabelul de mai jos răspunzând la următoarele întrebări:

- Cine este evanghelistul (evangheliștii)?
- Cine este audiența?
- Care sunt barierele culturale depășite (sau care vor fi depășite) ca urmare a acestei evanghelizări?
- Ce a determinat această abordare specială? Ce inițiativă au luat oamenii, care sunt persecuțiile, care este intervenția supranaturală a lui Dumnezeu, etc.?
- Care sunt dovezile împuternicirii Duhului Sfânt și a implicării Lui?

Pasajele menționate în tabelul următor sunt o mostră ale evenimentelor evanghelistice din cartea Fapte. Ele prezintă modul în care creștinii din vremurile acelea au evanghelizat lumea lor. Ia seama în mod special la rolul Duhului Sfânt în propășirea Evangheliei. (Primul eveniment este completat în tabel pentru a folosi ca exemplu.)

Tentativele evanghelice din Fapte						
Pasăj	Evaghelist(i)	Audiența	Barierele culturale	Ce a determinat această abordare	Dovada prezenței Duhului Sfânt	
Fapte 2:1-41	Petru	„oamenii cucernici din toate neamurile care sunt sub cer” (2:5).	Minime. Deși ei veneau din diverse zone ale Imperiului Roman, toți erau evrei.	Inițiativa lui Dumnezeu: trimiterea Duhului Sfânt cu semne miraculoase.	Duhul Sfânt a captat interesul oamenilor prin semnele miraculoase.	
Fapte 8:1-8						
Fapte 8:26-40						
Fapte 10						
Fapte 11-19-21						
Fapte 13:1-12						

18 Isus este singura cale?

Fapte 4:1-23

„O biserică care nu este implicată în mod serios și profund în proclamarea mondială a Evangheliei nu are o înțelegere clară asupra naturii mântuirii.”

**TED ENGSTROM,
World Vision**

În zilele noastre când este general recunoscut pluralismul religios, nu este bine să declari că există o singură cale de mântuire. Din ce în ce mai mulți oameni preferă să creadă că există multe căi care duc spre Dumnezeu. Cei care cred că Isus este singura cale sunt considerați intoleranți și înguști la minte. Cum ar trebui să răspundem acestor acuzații?

Ar trebui să facem compromisuri cu cei care susțin pluralismul și să predicăm calea lui Cristos ca fiind una din celelalte opțiuni viabile? Ar trebui să ne împlânzim mesajul de dragul de a fi mai toleranți? Cu adevărat avem dreptul de a-L predica pe Cristos ca singura cale de mântuire?

Bineînțeles că răspunsurile la aceste întrebări trebuie să le luăm din Scripturi. În calitate de urmași ai lui Cristos noi ascultăm de poruncile împăratului Isus și nu de lumea din jurul nostru.

Primii ucenici s-au confruntat și ei cu astfel de probleme care-i presau să-și compromită mesajul. Putem să învățăm multe nu numai din exemplul lor ci și din adevărurile pe care le-au proclamat.

Versetele pe care le studiem au legătură cu cele relatate în cartea Faptele apostolilor capitolul 3. Apostolii Petru și Ioan se aflau în drumul lor spre templu când au fost oprți de un cerșetor olog. Dumnezeu Își arată puterea Sa minunată vindecând în mod miraculos pe cerșetorul olog (Fapte 3:1-10). Această minune a făcută să se adune o mare mulțime de oameni, așa că Petru folosește această ocazie pentru a predica. (Îi poți citi predica plină de putere în Fapte 3:11-26). Să trecem la capitolul 4.

Citește Fapte 4:1-4

1. Ce s-a întâmplat cu liderii religioși când au auzit că Petru și Ioan predica oamenilor?
2. Ce au făcut liderii religioși?
3. Cum au răspuns oamenii la predica lui Petru și Ioan?

Citește Fapte 4:5-7

4. Mai marii norodului, bătrânii și cărturarii erau cele trei grupuri care alcătuiau sanhedrinul, curtea supremă a Israelului. Formulează cu propriile tale cuvinte întrebările pe care le-au pus aceștia lui Petru și Ioan.
5. Petru și Ioan erau pescari. Ei nu aveau nici putere, nici poziție și nici prestigiu. Și iată-i acum în fața celor mai puternici evrei din Israel. Cum te-ai fi simțit tu dacă ai fi fost în locul lor?

Citește Fapte 4:8-12

6. De ce crezi că Petru a putut să vorbească cu atâta îndrăzneală?
7. Cum a răspuns Petru la întrebarea lor: „Cu ce putere, sau în numele cui ați făcut voi lucrul acesta?”
8. Ce ne spune afirmația lui Petru din versetul 12 despre calea mântuirii?

*Cuvântul „**nume**” din versetele 10 și 12 nu trebuie înțeles în sensul animistic, ca și când cuvintele lui Isus Cristos ar avea un fel de putere magică. În vremurile biblice, numele unei persoane o reprezenta pe acea persoană, menționându-i trăsăturile de caracter.*

De aceea, am putea parafraza versetul 10 după cum urmează: Este prin persoana și prin puterea lui Isus Cristos din Nazaret... că acest om stă înaintea voastră vindecat. În mod similar putem parafraza versetul 12 după cum urmează: Mântuire nu găsim în nimeni altul, pentru că nu există nici în cer și nici pe pământ o altă persoană prin care omul să poată fi mântuit.

9. Citiți Ioan 14:6. Redați în propriile voastre cuvinte afirmația lui Isus.
10. Citiți 1 Timotei 2:5-6. Câți mijlocitori sunt între Dumnezeu și oameni?

Citiți Fapte 4:13-17

11. Ce impresie lasă poziția curajoasă a apostolilor asupra sinedriului?

12. Remarcați faptul că Petru și Ioan nu erau educați, erau oameni obișnuiți. Și totuși vedem că ei sunt folosiți cu putere de Dumnezeu cel Atotputernic. Cum ne poate încuraja acest fapt și pe noi?

13. Cum a decis sinedriul să acționeze?

Citiți Fapte 4:18-23

14. Ce poruncă le-au dat conducătorii religioși lui Petru și Ioan?

15. Ce au răspuns Petru și Ioan?

16. Ce putem învăța din exemplul curajos a lui Petru și Ioan?
 -
 -
 -

Nici o altă cale

În Scripturi ne-a fost revelată în mod clar calea mântuirii – nu este o altă cale printre multe altele, ci este singura cale. Biblia nu ne spune nimic despre o altă alternativă. Prin urmare, nu avem dreptul să sugerăm o altă posibilitate, indiferent cât de nepopulari am putea deveni, dacă continuăm să susținem că Isus este singura cale. Da, într-un sens suntem înguști la minte, doar pentru faptul că Scripturile ne învață astfel, că îngustă este calea care duce la viață (Matei 7:13-14).

Noi dorim cu orice preț să evităm ofensele inutile provocate de o atitudine beligerantă sau insensibilă. Așa cum ne învață Petru, noi vrem să răspundem oricui ne cere socoteală de credința noastră cu blândețe și teamă (respect) (1 Petru 3:15-16). Cu toate acestea, vor fi ocazii în care vom fi acuzați de intoleranță. În asemenea cazuri trebuie să ne amintim că avem o „hartă.” Și aceasta ne va arăta calea.

Cercetând mai adânc

Citește Fapte 16:16-34

1. Ce a întrebat temnicerul? (versetul 30)
2. Care este răspunsul lui Pavel și Sila? (versetul 31)
3. Care ar fi calea mântuirii ce rezultă din acest pasaj? (versetele 31-34)

19 Lasă pe poporul Meu să plece!

Fapte 13:1-5

„Dacă Dumnezeu dorește evanghelizarea lumii, și tu refuzi să susții misiunea, atunci te opui voii lui Dumnezeu.”

OSWALD J. SMITH

Un dialog diabolic

Dracul s-a strecurat înaintea tronului lui Satan târându-se la picioarele lui. „Ai trimis după mine, Maiestatea Ta infernală?”

„Da,” a răspuns Prințul întunericului cu o voce care suna ca moartea. „Planurile mele nu funcționează. Am încercat persecuțiile din exterior, păcatul din interior, dar nimic nu i-a oprit pe urmașii Vrăjmașului. Ei au continuat să se înmulțească.” Demonul a simțit supărarea lui Satan amenințând ca un nor întunecat de furtună.

„Îmi pare rău,” a scheunat dracul. „Facem și noi tot ce putem. Am încercat să-i oprim provocând disensiuni legate de hrănirea văduvelor, dar acestea nu le-au distras atenția pentru multă vreme. Apoi, am crezut că putem să-i nimicim scăpând de Ștefan. Persecuția care a urmat a fost un mare succes ...”

„Succes?” a urlat Satan. „Poți spune că acela a fost un succes?” Dracul a început să tremure. „Ai reușit doar să-i împrăștii peste tot pe urmașii Vrăjmașului. Și oriunde se duc ei vorbesc despre El. Chiar și unii dintre neamuri au devenit urmașii știi tu cui. Poți să-ți imaginezi – ei se autointitulează creștini. Urmași ai lui Cristos!” A scuipat cuvintele ca și când ar fi avut gust rău.

Tremurând de spaimă duhul cel rău i-a spus: „Da, Putreziciunea Ta , este adevărat că acum este o adunare în Antiohia. Dar credem că putem stăpâni mișcarea de acolo.”

Dracul tremura și se tânguia. Satan s-a gândit un moment la cuvintele slugii sale înainte de a-i răspunde. Ochii îi scăpărau diabolic. „Foarte bine, atunci poți pleca. Dar fă tot posibilul să rămână în Antiohia. Fă-i să-și concentreze atenția doar asupra persoanelor lor. Convinge-i că trebuie să-și consolideze victoria obținută și vor uita să mai propovăduiască în alte locuri. Distrage-le atenția cu alte disensiuni. Fă orice – dar nu-i lăsa să se răspândească peste granițele Antiohiei!”

Dracul căută să plece cât mai repede din fața lui Satan, dornic să scape de chinuito-rul rechizitoriu al nemilosului său stăpân.

„Și ai grijă în mod special de unul din ucenici pe nume Saul,” a spus în încheiere Satan. „Am auzit niște zvonuri că Vrăjmașul are un plan special pentru el. Acesta este ultimul lucru de care am avea nevoie.”

Istoric

După nașterea sa în Ziua Rusaliilor, Biserica s-a extins depășind atât granițele geografice cât și cele culturale. La început părea că Evanghelia nu se va extinde mai departe de granițele Ierusalimului. Dar mai târziu, după martirajul lui Ștefan, „a pornit o mare persecuție împotriva bisericii din Ierusalim, și toți credincioșii cu excepția apostolilor s-au risipit prin toată Iudea și Samaria” (8:1). La fel cum se întâmplă când pui paie pe foc, tot așa și persecuțiile nu au stins flacăra aprinsă, ci mai degrabă a răspândit-o și

în celelate zone.

Da fapt, aceste persecuții nu i-au obligat pe credincioși să se răspândească doar în Iudea și Samaria, ci și în zone mai îndepărtate ca Fenicia, Cipru și Antiohia (11:9). Și oriunde s-au dus, ei au predicat Cuvântul (8:4).

La început au predicat doar pentru evrei. Dar unii dintre ei, evreii din diaspora din Cipru și Cirene, au împărtășit Evanghelia neamurilor care erau în Antiohia. Mulți au acceptat mesajul mântuirii și l-au urmat pe Isus Cristos (11:20-21).

Biserica din Ierusalim l-a trimis îndată pe Barnaba să vadă care era situația acolo. Prin lucrarea lui au venit la Domnul și mai mulți oameni. Apoi, Barnaba l-a recrutat pe Pavel să-l ajute la păstoria noilor credincioși din Antiohia. „Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii, și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâiași dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia” (Fapte 11:26).

Din evenimentele relatate la sfârșitul capitolului 11 din Fapte întrezărim un crâmpei din generozitatea bisericii din Antiohia. Luca ne spune în Fapte 11:28 că ucenicii au aflat – de la un profet pe nume Agab – de „foametea mare care va fi în toată lumea” (în tot Imperiul Roman). Și ce au hotărât să facă?

Și-au pus la adăpost resursele? De fapt, și ei făceau parte din zona care urma să fie afectată de foamete. Nu! Luca scrie că „ucenicii au hotărât să trimită, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților, care locuiau în Iudea” (Fapte 11:29).

Uimitor! Confruntându-se cu foametea ce urma să-i afecteze cu siguranță și pe ei, ei aleg să împartă ceea ce au cu alții. Darul acesta ei îl trimit presbiterilor din Ierusalim prin Barnaba și Saul.

În felul acesta se stabilesc condițiile de bază pentru trimiterea primilor misionari.

Citește Fapte 11:19-26

1. Cum s-a înființat această biserică?
2. Pe cine a ales Dumnezeu ca să păstorească acești credincioși?
3. Ce concluzie putem trage din aceste versete despre caracterul lui Barnaba? (Vezi și Fapte 4:36-37)

Citește Fapte 12:25

4. Cine i-a însoțit în călătorie pe Barnaba și Saul când s-au întors de la Ierusalim după ce au dus darul strâns pentru foametea ce urma să vină?

Citește Fapte 13:1-5

5. Care au fost profeții și învățătorii din Antiohia?

-
-
-
-
-

6. Ce au făcut aceștia când le-a vorbit Duhul Sfânt?

7. Ce putem afla despre acești cinci conducători creștini?

8. Ai petrecut vreodată o perioadă mai lungă în rugăciune și închinare? Mulți oameni au aflat că o asemenea practică este o cale excelentă pentru a se apropia de Domnul, și pentru a discerne mai clar voia Sa. De ce să nu programăm pentru viitorul apropiat un timp pe care să-L petrecem cu Domnul? Ai putea pune deoparte o zi pentru închinare, citirea Bibliei, rugăciune – și post, dacă dorești. Roagă-L pe Dumnezeu să-ți arate în mod concret rolul pe care ar dori El să-l ai în împlinirea Marii Însărcinări.

Timpul personal pus deoparte pentru Domnul: _____ (data)

9. Pastori sau lideri ai bisericii, v-ați pus deoparte o perioadă mai mare de timp pentru a veni înaintea Domnului în rugăciune și închinare – căutând cu sinceritate călăuzirea Lui pentru biserica voastră? Poate aceasta ar vrea Dumnezeu să faceți în viitorul apropiat.

Vă încurajez să stabiliți o dată la care să vă întâlniți cu ceilalți lideri ai bisericii. Acest timp l-ați putea petrece împreună rugându-vă, închinându-vă lui Dumnezeu și cerându-I să vă arate cum ar trebui să îplinească biserica voastră planurile Sale. Rugați-L să vă călăuzească și să vă mobilizeze biserica în căutarea de a împlini Marea Însărcinare.

O întâlnire specială a liderilor bisericii dedicată postului și rugăciunii:

_____ (data)

10. Ce le-a poruncit Duhul Sfânt acestor lideri?

11. Cum au răspuns acești lideri?
12. Credeți că – omenеște vorbind – biserica din Antiohia a avut rețineri când a fost vorba să trimită în alte localități doi din liderii lor cheie?
13. Care este situația în biserica voastră? Aveți în adunarea voastră anumite persoane pe care Dumnezeu ar vrea să le trimită ca misionari? Poate este vorba chiar de tine! Ce minunat este să știm că și biserica noastră poate juca un rol în evanghelizarea grupurilor etnice încă nemântuite.
- Ce poți face pentru a discerne bine voia lui Dumnezeu în legătură cu persoanele pe care El vrea să le folosească pentru misiunea transculturală?
 - Cum pot fi instruite aceste persoane pentru misiunea transculturală?

Duhul misionar

În capitolul 16 din Faptele apostolilor am observat că Duhul Sfânt este Duhul misionar. El ne este dat nu numai ca să ne împuternicească mărturia (Fapte 1:8), ci vedem că El este adesea menționat în mod special în momentele cheie ale înaintării Evangheliei. În capitolul 13 din Fapte, Duhul Sfânt este Acela care le spune liderilor din Antiohia să pună deoparte pe Barnaba și Saul pentru lucrarea specială la care i-a chemat.

În versetul 3 citim că deși liderii bisericii și-au pus mâinile peste ei, și i-au lăsat să plece, totuși Barnaba și Saul au fost trimiși de Duhul Sfânt (versetul 4).

Biserica din Antiohia avea printre membri atât evrei din diaspora cât și greci (Fapte 11:20-21), astfel că era foarte potrivită pentru a evangheliza neamurile. În suveranitatea Sa, Dumnezeu a făcut ca și românii să aibă niște oportunități speciale care pot să-i ajute la răspândirea Evangheliei printre hinduși, musulmani și budiști. Și anume, trebuie să avem în vedere faptul că mulți români vorbesc limba engleză, că învață ușor alte limbi străine și se adaptează repede la alte culturi. În plus, creșterea destul de rapidă a bisericilor din România după 1989, a creat o puternică bază misionară de unde se pot trimite misionari în toată lumea.

Fără nici un dubiu, România are potențialul de a aduce o contribuție majoră la evanghelizarea grupurilor etnice din întreaga lume care nu au auzit de Cristos.

Dar nu este încă destul de făcut în România? Ba da. Dar nu era destul de făcut în Antiohia? Desigur, și totuși Duhul Sfânt a ales doi lideri cheie care au ajutat la răspândirea Evangheliei în altă parte.

Același lucru se întâmplă și la ora actuală. Duhul Sfânt încă selectează și echipează oameni pentru a-L sluji pe Dumnezeu în lucrarea transculturală. Întrebarea este, Îi auzim noi vocea și-I acordăm atenția cuvenită?

Cercetând mai adânc

Un alt exemplu de trimitere misionară este menționat în Fapte 15:36-41.

1. Care sunt asemănările dintre pasajul acesta și trimiterea lui Barnaba și Saul din Fapte capitolul 13?

-
-
-

2. Ce diferențe poți identifica?

-
-
-

20 Ce frumoase sunt picioarele celui ce aduce vești bune

Romani 10:1-15

„Dacă Dumnezeu te cheamă să fii misionar, nu te înjosi să fii rege.”

JORDAN GROOMS

Poporul Israel L-a respins pe Mesia. Pavel vorbește despre necredința evreilor în capitolele 9-11 din Romani. El subliniază faptul că Israelul a avut ocazia să audă Evanghelia, dar a refuzat să accepte oferta de mântuire a lui Dumnezeu prin credința în Cristos.

În capitolul 10 găsim un pasaj minunat care dezbate elementele esențiale ale mântuirii și evanghelizării. Pavel pune următoarea întrebare vitală: Ce trebuie să știe oamenii ca să devină urmași ai lui Cristos?

Citește Romani 10:1-4

1. Cum se poate obține neprihănirea conform celor spuse în aceste versete?
2. De ce nu au israeliții neprihănirea care vine de la Dumnezeu? (versetul 3)

Citește Romani 10:5-10

3. Cum poți deveni creștin, conform celor scrise în versetelor 9-10?

Inima – în mod normal noi considerăm inima ca fiind centrul emoțiilor și sentimentelor noastre. În termeni biblici inima este și centrul intelectului și al voinței noastre.

4. Ce crezi că înseamnă *a crede* și *a mărturisi*?

Citește Romani 10:11-13

5. Ce mai aflăm despre mântuire dacă citim versetul 11?

6. Cum ni se descoperă în versetele 12-13 grija lui Dumnezeu pentru neamuri? (neevrei)

7. Există vreo diferență între modul de mântuire al evreilor și cel al neamurilor? Explică-ți răspunsul.

8. Ce crezi că înseamnă a chema numele Domnului? (vezi Fapte 16:31)

Citește Romani 10:14-15

9. Scrie versetele 14 și 15 cu propriile tale cuvinte.

10. Cum accentuează versetele 14 și 15 importanța evanghelizării? Explică logica gândurilor lui Pavel din aceste două versete.

11. Dacă celor din lume trebuie să li se ofere șansa să audă Evanghelia este clar că va fi nevoie atât de cei care *merg* (propovăduitori sau misionari) cât și de cei care *trimit*. În ce sens toți creștinii ar trebui să fie *propovăduitori*?

12. În ce sens trebuie să fim și cei care *trimit*?

Lucrările misionare mai au nevoie și de oameni care să împlinească următoarele două roluri: de *primitori* și de *mobilizatori*.

Primitorii

Primitorii nu sunt aceia care merg în alte țări, ci ei îi primesc bine pe cei care vin din alte culturi în cultura lor. De exemplu, în Timișoara sunt mai mulți oameni care se ocupă de evanghelizarea celor care vin din alte țări să studieze la Universitatea de Vest. Unii studenți vin din țări care sunt închise abordărilor misionare tradiționale. Rolul semnificativ al acestor oameni este acela de a propovădui Evanghelia acelor studenți prin cuvânt și faptă.

Mobilizatorii

Mobilizatorii nu trebuie neaparat să lucreze într-o altă cultură, dar rolul lor semnificativ este acela de a ajuta bisericile și denominațiile să se implice mai mult în lucrarea misionară de acasă și de peste hotare. Există în România un număr de mobilizatori ai lucrării misionare, pe care Dumnezeu îi folosește în chip minunat pentru a zidi și întări mișcarea misionară. Poate aceasta este o lucrare pe care o poți desfășura și tu în biserica locală.

13. Există încă milioane de oameni care nu pot chema numele Domnului pentru a fi mântuiți, pentru că nu știu nimic despre El. Ei nu pot crede în Cristos pentru că nu au auzit niciodată cine este El și ce a făcut. Ei ar putea auzi și ar putea avea ocazia să creadă, dacă ar exista unii oameni care să meargă, alții care să-i primească și alții care să-i mobilizeze. Care crezi că este rolul pe care-l are Dumnezeu pentru tine? (Bifează-l în căsuțele de mai jos.)

Cei care merg

Primitori

Cei care trimit

Mobilizatori

14. Ce pași vei face pentru a împlini rolul pe care-l are Dumnezeu pentru tine?

Cercetând mai adânc

În mod normal, când studiem istoria misiunii citim despre cei care s-au dus în zone necunoscute și la oameni neștiuți de nimeni. Rareori ni se spune ceva despre cei care i-au trimis pe misionari, și totuși rolul lor este la fel de important.

Un exemplu minunat de generozitate a celor care au trimis misionari ne este dat în Epistola lui Pavel către Filipeni. Poți citi despre generozitatea acestei biserici în Filipeni 4:10-20.

1. Această biserică era mai de curând sau mai demult înființată atunci când a început să-l susțină financiar pe Pavel?
2. Au fost toate bisericile la fel de generoase ca și cea din Filipi? (versetul 15)
3. Ce aflăm despre filipeni în versetul 16?
4. Cât de mult urmează biserica ta exemplul bisericii din Filipi?

21 Dragostea Lui irezistibilă

2 Corinteni 5:14-21

„Râvna misionară nu se naște din convingeri intelectuale, nici din argumente teologice, ci din dragoste.”

ROLAND ALLEN

Pavel a scris pe la anul 55 d.Hr. așa numita A doua epistolă către Corinteni pe când era în Macedonia în timpul celei de-a treia călătorii misionare. El fusese deja de două ori în Corint – și era gata să întreprindă o a treia călătorie pentru a rezolva personal problemele care erau în biserica de acolo. În biserică se infiltraseră niște falși învățători, care puneau sub semnul întrebării atât autoritatea lui Pavel cât și integritatea sa personală.

De exemplu, Pavel a strâns niște ajutoare donate de unii oameni pentru creștinii săraci din Ierusalim. Acești falși învățători din Corint insinuasera că Pavel de fapt și-a însușit acești bani.

O altă acuzație era aceea că Pavel nu era echilibrat din punct de vedere mental. Cum altfel, sugerau defăimătorii lui, s-ar fi putut explica comportamentul său neobișnuit? Pavel însuși descrie în capitolul 11 toate suferințele pe care le-a îndurat de dragul Evangheliei. Probabil că această dedicare radicală față de Cristos i-a făcut pe acuzatorii lui Pavel s-o interpreteze ca o dovadă a faptului că și-a ieșit din minți. Se pare că aceasta este acuzația la care Pavel răspunde în 2 Corinteni 5:13.

Chiar dacă îi dispăcea ideea, Pavel totuși a considerat că este necesar să-și apere slujirea. Acesta a fost unul din scopurile principale pentru care a scris A doua epistolă către Corinteni. Explicând motivul pentru care L-a slujit cu atâta dăruire de sine pe Dumnezeu, Pavel ne oferă câteva motive mărețe pentru lucrarea misionară.

Citește 2 Corinteni 5:9-13

1. Ce crezi că a vrut să spună Pavel în versetul 11 prin expresia “frica de Domnul”? (vezi și versetele 9 și 10; precum și Romani 14:9-12)
2. Având în vedere faptul că în cele din urmă toți va trebui să dăm socoteală lui Dumnezeu pentru viața pe care am trăit-o, cum ar trebui să trăim pe acest pământ?

Citește 2 Corinteni 5:14-15

3. Cum și-a arătat Cristos dragostea pentru noi? (vezi și 1 Ioan 3:16)

4. În ce mod ne constrânge dragostea lui Cristos?
5. De ce nu ar trebui să mai trăim pentru noi înșine? (vezi și 1 Corinteni 6:19-20)
6. Gândește-te la scopurile pe care le urmărești, și la modul în care-ți investești timpul, energia și resursele. În ce măsură ai putea să spui că trăiești pentru Cristos și nu pentru tine însuși?

„Dacă Isus Cristos este Dumnezeu și a murit pentru mine, atunci nimic din ce aș face pentru El nu ar trebui să se numească sacrificiu.” C.T. Studd, Misionar în China, India și Africa

Citește 2 Corinteni 5:16-17

7. Cum se face că acum putem trăi pentru Cristos și nu pentru noi înșine?
8. Cum te-a făcut Dumnezeu o nouă făptură în Cristos? Cum te-a schimbat Dumnezeu?

Citește 2 Corinteni 5:18-21

9. Ce slujbă ne-a încredințat Dumnezeu? Descrie această slujbă cu propriile tale cuvinte.
10. Cum ai rezuma cu cuvintele tale acest *mesaj al împăcării*?
11. După părerea ta ce înseamnă că Dumnezeu ne-a încredințat *mesajul (slujba) împăcării*?
12. Pavel spune că noi suntem ambasadorii lui Cristos. Care din următoarele propoziții redau sensul acestei expresii? Încercuiește litera din dreptul răspunsului corect.
 - a) Noi suntem oameni la fel de importanți ca și politicienii. Merităm respectul

altora.

- b) Ar trebui să călătorim în locuri îndepărtate la fel cum fac ambasadorii.
 - c) Noi suntem reprezentanții lui Cristos. Ar trebui să le vorbim oamenilor în numele Lui și să-I implorăm să se împace cu Dumnezeu.
13. Nu toți suntem chemați să fim misionari – adică să fim acei credincioși care duc Evanghelia altor culturi. Dar toți suntem chemați să fim ambasadori. Ce privilegiu minunat! Cum îți îndeplinești rolul tău de ambasador al lui Cristos?

Cercetând mai adânc

1. Citește 1 Corinteni 6:19-20. Meditează câteva minute asupra următoarelor propoziții cheie:
 - Trupul tău este templul Duhului Sfânt.
 - Tu nu îți aparții ție.
 - Ai fost cumpărat cu un preț.
2. Acum scrie cel puțin o explicație pentru fiecare propoziție. Un mod de a da frâu liber imaginației este adăugarea cuvântului „prin urmare” (deci) în fața fiecărei explicații, așa cum se vede în tabelul următor.

PROPOZIȚIE	EXPLICAȚIE
Trupul meu este templul Duhului Sfânt.	Prin urmare, eu voi...
Eu nu-mi aparțin mie.	Prin urmare,
Am fost cumpărat cu un preț.	Prin urmare,

3. Ce crezi că înseamnă să-L proslăvești pe Dumnezeu în trupul tău?

22 De ce să ne rugăm?

1 Timotei 1:1-7

„Nu este nici un mod mai profund de implicare a unui credincios în lucrarea lui Dumnezeu, în special în lucrarea de evanghelizare mondială, decât prin rugăciune stăruitoare.”

DICK EASTMAN

Conform cărții Faptele Apostolilor, Pavel a întreprins trei călătorii misionare, iar apoi a fost ținut în arest la domiciliu în Roma. Teologii sunt de acord că în cele din urmă el a fost eliberat, și a făcut a patra călătorie misionară la care se face referire în Biblie doar indirect.

În timpul celei de-a patra călătorii misionare Pavel l-a investit pe Tit în funcția de împuternicit apostolic în insula Creta (Tit 1:5), iar pe Timotei l-a însărcinat să răspundă de biserica din Efes (1 Timotei 1:3). Pavel și-a continuat călătoria spre Macedonia, de unde a scris prima sa scrisoare către Timotei.

Pentru a înțelege mai bine instrucțiunile pe care i le-a dat lui Timotei în 1 Timotei 2, fă-ți timp să citești prima dată capitolul 1 din epistola lui Pavel. În mod special ia seama la problemele cauzate de falșii învățători din biserica din Efes.

Se pare că în Efes erau unii creștini care promovau elitismul, un fel de creștinism exclusivist. Cu alte cuvinte ei încercau să impună un fel de creștinism restrictiv – numai pentru cei din biserică. Dacă acceptai învățătura lor și urmai regulile lor, puteai să faci parte din grupul lor.

Pavel pare să se gândească la această învățătură falsă atunci când îi dă lui Timotei în capitolul 2 instrucțiuni privitoare la rugăciune. În pasajul pe care-l vom studia Pavel ne arată în mai multe feluri că Evanghelia este pentru fiecare. Pe Dumnezeu Îl interesează toți oamenii. Și pe noi ar trebui să ne intereseze.

Citește 1 Timotei 2:1-2

1. Conform versetului 1, pentru cine ar trebui să ne rugăm?

Rugăciuni, cereri, mijlociri și mulțumiri – deși sensul acestor cuvinte este puțin diferit, totuși Pavel folosește toate aceste sinonime pentru a accentua importanța unei rugăciuni făcută din toată inima pentru sufletul fiecărei persoane.

2. Conform versetului 2, pentru cine ar trebui să ne rugăm?
3. Care ar fi în zilele noastre echivalentul pentru împărați și toți cei ce sunt înălțați în dregătorii?

4. Îndemnul lui Pavel pentru a ne ruga pentru cei din guvern este remarcabil mai ales pentru că el a scris aceste cuvinte când la conducerea Imperiului Roman se afla Nero, un conducător ale cărui persecuții sunt legendare. Îți aduci aminte de vreun conducător politic din zilele noastre care-i persecută pe creștini? Scrie-le numele în spațiul de mai jos și fă-ți timp să te rogi pentru ei.
5. Când ne rugăm pentru conducătorii noștri care va fi rezultatul? (versetul 2)

Ar fi regretabil să ne oprim la sfârșitul versetului 2 pentru că ne-ar putea da falsa impresie că motivul principal ca să ne rugăm pentru liderii politici este acela ca să trăim o viață calmă, liniștită. Știm din Scripturi că ne putem aștepta la persecuții (vezi ca exemplu Ioan 15:20; 2 Timotei 3:12). Așadar ce ne spune Pavel?

Urmarea rugăciunilor pentru conducătorii noștri va fi, mai mult ca probabil faptul că, vom avea mai multă libertate să ne trăim credința în fața necredincioșilor într-un mod evlavios și atractiv. Vom avea mai multă libertate să-i evanghelizăm pe oameni. Atât rugăciunile cât și mărturia noastră sunt foarte importante pentru propășirea Evangheliei.

Citește 1 Timotei 2:3-4

6. *Lucrul acesta* din versetul 3 probabil se referă la învățătura de bază din versetele 1-2, că noi trebuie să ne rugăm pentru fiecare persoană, în mod special pentru conducători. Conform versetelor 3-4, de ce crezi că este bine să ne rugăm pentru fiecare – pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii? (Dacă te uiți mai atent ar trebui să găsești două motive – unul în versetul 3 și altul în versetul 4.)
- -
7. Cuvântul *toți* din versetul 4 ar trebui pus în legătură cu cel din versetul 1. (Toți oamenii din versetul 4 este o traducere a cuvintelor grecești care înseamnă fiecare din versetul 1.) Dacă parafrazăm, noi ar trebui să ne rugăm pentru fiecare – pentru toate felurile de oameni – pentru că Dumnezeu vrea ca fiecare să fie mântuit. Toți oamenii se află în grija Lui iubitoare. (vezi Ioan 3:16). Obișnuiești să te rogi în mod curent pentru tot felul de oameni? Dacă răspunsul tău este negativ, încearcă să incluzi și altfel de oameni în viața ta de rugăciune.
8. Versetul 4 exprimă în mod clar dorința lui Dumnezeu ca toți oamenii să fie mântuiți. Înseamnă aceasta că fiecare om va fi mântuit? (vezi de exemplu Matei 7:13-14; 13:36-43; Ioan 1:12 și 3:18.)

Citește 1 Timotei 2:5-7

9. Încă două motive importante pentru lucrarea misionară ne sunt oferite în versetul 5.

- Este un singur Dumnezeu
- Este un singur Mijlocitor

Să chibzuim puțin asupra acestor adevăruri. De ce credeți că existența unui singur Dumnezeu motivează lucrarea misionară?

10. Cine este singurul Mijlocitor? De ce acest adevăr este un alt motiv important pentru lucrarea misionară?

11. Ce a făcut Isus pentru noi în calitatea Sa de Mijlocitor? (versetul 6)

12. Pentru cine a murit El?

13. Dacă Cristos este singurul Mijlocitor, ce facem când ne adresăm altor mijlocitori?

14. Care sunt cele trei cuvinte pe care le folosește Pavel pentru a descrie rolul unic pe care ni l-a dat Dumnezeu ca să facem cunoscut această veste minunată a mântuirii prin Cristos?

-
-
-

La prima vedere ni s-ar putea părea puțin ciudat că Pavel insistă și accentuează faptul că el spune adevărul despre remarcabila sa însărcinare. Ideea este că împuternicirea pe care a primit-o de propovăduitor, apostol și învățător a adevăratei credințe pentru neamuri, este o dovadă în plus a grijii lui Dumnezeu pentru fiecare persoană. Acest lucru sprijină și mai mult îndemnul lui de la începutul pasajului ca noi să ne rugăm pentru fiecare om.

15. Simplu spus, un propovăduitor (vestitor) este cel care anunță o veste bună. Apostolul este cel trimis într-o misiune. În ce sens trebuie să fim noi toți niște propovăduitori?

Haideți se ne rugăm!

Pavel a vrut ca acei creștini din Efes să aibă o viziune mondială și să se roage pentru tot felul de oameni. Asemenea rugăciuni îi fac plăcere lui Dumnezeu pentru că El dorește ca toți să fie mântuiți. Dumnezeu Și-a demonstrat grija Sa pentru toți oamenii prin trimiterea lui Cristos să moară pentru noi toți, nu doar pentru câțiva.

Dacă am fi cinstiți, am recunoaște că și noi avem înclinația să fie egoiști în rugăciunile noastre – atât cele individuale cât și cele din biserici. La fel ca efesenii și noi trebuie să învățăm să ne pese de întreaga lume. Și această grijă trebuie să se reflecte în modul în care ne rugăm.

Îndemnul lui Pavel este copleșitor. Sarcina de a ne ruga pentru tot felul de oameni și pentru conducătorii noștri – pare aproape imposibilă. Haideți să vedem dacă putem schița câțiva pași practici care să ne ajute să aplicăm aceste adevăruri ale pasajului studiat.

Pe pagina următoare este un ghid de rugăciune pe care-l poți folosi pentru timpul tău personal de devoțiune și cel din biserica ta. Acesta te poate ajuta să mijlocești pentru oameni și politicieni, devenind o parte integrantă a vieții tale de rugăciune.

Iată care este punctul esențial. Pentru ca acest ghid de rugăciune să-ți fie de ajutor și să nu devină o povară, ești sfătuit să nu te rogi pentru fiecare în fiecare zi. Alege în fiecare zi câteva nume pe care să le incluzi în rugăciune.

De exemplu, în prima zi ai putea să te rogi pentru turcii din România și pentru președintele României. În a doua zi ai putea să te rogi pentru musulmanii de la noi și pentru primar.

În ultima ediție a cărții *Operation world*, Patrick Johnstone ne spune ce rol important a jucat rugăciunea în colapsul fostei Uniuni Sovietice, dar și în deschiderea acelei părți a lumii spre evangheliism.

Colapsul comunismului s-a produs cu o viteză amețitoare și cu puțină violență. Ce răspuns la rugăciunile milioanei de oameni! În anul 1983 Open doors și alte organizații au lansat o campanie de șapte ani de rugăciune pentru Uniunea Sovietică cu scopul de a obține deplină libertate religioasă și ca Biblia să fie la dispoziția oricui. Scopurile au fost îndeplinite în timpul planificat.

Mulți oameni și multe națiuni din Fereastra 10/40 nu au liberatea de a face evanghelizare. Ce va deschide aceste uși închise? Sau mai bine spus, cine le va deschide?

Bineînțeles că Dumnezeu poate deschide inima tuturor oamenilor și ușile tuturor națiunilor. Dar El ne-a oferit privilegiul și responsabilitatea de a ne aduce și noi contribuția la acest proces prin rugăciunile noastre. Rugăciunile noastre sunt importante! Haideți se ne rugăm!

Ghid de rugăciune formulat după 1 Timotei 2

„Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii.”

Instrucțiuni:

- Enumerați câteva grupuri etnice din alte culturi și religii din România și din Fereastra 10/40.
- Scrieți numele câtorva conducători din zona în care vă aflați.
- Nu trebuie să vă rugați pentru ei în fiecare zi, dar puneți acest ghid de rugăciune în Biblia voastră și rugați-vă în fiecare zi pentru 1 sau doi lideri în timpul vostru de devoțiune.
- Faceți o copie a acestui ghid de rugăciune pe care s-o folosiți în biserica locală. Rugăciunile voastre sunt importante!

Grupurile etnice din alte culturi sau religii (de exemplu, turcii, tătarii, musulmanii)

-
-
-
-
-

Liderii țării și oamenii cu autoritate

-
-
-
-
-

Conducătorii din provincie și oamenii cu autoritate

-
-
-
-

Conducătorii de la municipiu și oamenii cu autoritate

-
-
-
-

Primarii, consilierii

-
-
-
-

Alții

-
-
-
-
-
-

Cercetând mai adânc

În rugăciunea „Tatăl nostru” Isus a intenționat să ofere ucenicilor Săi un model de rugăciune. Această rugăciune nu este o formulă pe care noi trebuie să o rostim. Mai degrabă este un tipar pe care-l putem folosi pentru rugăciunile noastre.

De obicei nu ne gândim că rugăciunea Tatăl nostru face referiri la lucrarea misionară, dar de fapt are legătură cu ea! Citește Matei 6:9-13 și răspunde la următoarele întrebări.

1. Care este legătura între facerea de ucenici din toate neamurile și sfințirea numelui lui Dumnezeu (onorarea, adorarea Lui pentru că este Dumnezeu)?
2. Ce legătură este între rugăciunea noastră pentru venirea împărăției lui Dumnezeu și facerea de ucenici din toate neamurile?
3. Care este legătura între rugăciunea noastră de a se face voia lui Dumnezeu și predicarea Evangheliei?

23 Și atunci va veni sfârșitul

2 Petru 3:1-13

„Noi vorbim despre a doua venire a lui Cristos, iar jumătate din populația lumii n-a auzit nici măcar de prima Sa venire.”

OSWALD J. SMITH

În a doua sa epistolă apostolul Petru ia atitudine față de învățăturile false din zilele acelea.

Începând cu versetul 3 din capitolul 3 al acestei epistole, Petru vorbește despre batjocoritorii plini de batjocuri care puneau la îndoială a doua venire a lui Cristos. Argumentul acestora era că toate lucrurile au rămas la fel cum erau la începutul zidirii. Pentru că Dumnezeu nu a intervenit în creația Sa până în acel moment, spuneau ei, nici nu se puteau aștepta ca El să facă acest lucru pe viitor.

Petru ia poziție față de această învățătură subliniind falsitatea acestei erezii. El îi acuză pe falșii învățători de faptul că în mod deliberat aceștia trec cu vederea intervenția lui Dumnezeu în istoria omenirii pe care a pedepsit-o prin potop. Și El va interveni din nou atunci când va judeca lumea prin foc.

În versetele 8-13 Petru scrie despre Ziua Domnului – care aparent întârzie să vină, dar vorbește și de responsabilitățile ce ne revin având în vedere revenirea lui Cristos în putere și slavă. După cum putem vedea, revenirea lui Cristos depinde de credințioșia noastră în răspândirea Vestii Bune.

Citește 2 Petru 2:1-22

1. Cum îi descrie Petru pe acei falși învățători – învățătura, caracterul și influența lor?
2. Cunoști falși învățători în România? Dacă răspunsul este pozitiv, descrie învățătura, caracterul și influența lor.

Citește 2 Petru 3:1-4

3. Descrie învățătura falsă a acelor batjocoritori (versetele 3-4).
4. Ce efect a avut învățătura acestora asupra caracterului lor? (versetul 3)
5. Cum își justifică învățătura acești falși învățători? (versetul 4)

Citește 2 Petru 3:5-7

6. Ce dovadă aduce Petru pentru a argumenta intervenția lui Dumnezeu în istoria omenirii?
7. Întâmplător au omis batjocoritorii această dovadă? (versetul 5) Explică-ți răspunsul.
8. Crezi că există în Biblie învățături pe care suntem tentați în mod deliberat să le uităm pentru că sunt incomode sau ne condamnă? Dacă răspunsul este pozitiv, care sunt acestea? De ce avem tendința să le ignorăm?

Citește 2 Petru 3:8-9

9. Urmașii lui Cristos au crezut că venirea Lui era foarte aproape. Pentru că nu a revenit în zilele acelea, unii au ajuns la concluzia că El nu va reveni deloc. Cum explică Petru în versetul 8 aparenta întârziere a revenirii lui Cristos?
10. În versetul 9, Petru menționează un alt motiv pentru care Cristos încă nu a revenit. Descrie acest motiv cu propriile tale cuvinte. (Vezi și în Ezechiel 33:11; Romani 2:4; 1 Timotei 2:3-4 și 2 Petru 3:15.)

Citește 2 Petru 3:10-13

11. La prima vedere ar putea părea ciudat să compari Ziua Domnului cu un hoț. Ce crezi că vrea să sublinieze Petru prin această comparație? (Vezi Matei 24:42-44 și 1 Tesaloniceni 5:1-3).
12. Prima mare judecată a întregului pământ a fost prin potopul devastator. Cum va distruge Dumnezeu lumea în ziua judecății?
13. Având în vedere judecata viitoare, cum ar trebui să trăim? (versetul 11)

14. Explică cu propriile tale cuvinte ce înseamnă să trăiești o viață sfântă și evlavioasă?
Cum arată o viață sfântă și evlavioasă?

15. Conform versetului 12, noi nu numai că ar trebui să așteptăm venirea Zilei lui Dumnezeu ci și să o grăbim. Ce idee extraordinară – noi putem de fapt grăbi venirea Zilei Domnului, ceea ce înseamnă și revenirea lui Cristos! Cum crezi că este posibil acest lucru? Ce putem face pentru a-I grăbi venirea?

16. Gândindu-ne la modul în care putem grăbi venirea Domnului, iată trei din răspunsurile care ar putea fi date:

- Prin vestirea cu credincioșie a Evangheliei care ne-a fost încredințată (2 Corinteni 5:15-21).
- Prin trăirea unei vieți sfinte și evlavioase care îi poate atrage pe oameni la Evanghelie și la Cristos.
- Prin rugăciune (Matei 6:10).

În ce măsură ajuți tu la grăbirea revenirii Domnului?

- Vestești cu credincioșie Evanghelia?
- Trăiești o viață sfântă și evlavioasă prin care să-i atragi pe oameni la Evanghelie și la Cristos?
- Te rogi pentru venirea împărăției lui Dumnezeu?

Aceste întrebări ar trebui să ne trezească la realitate pe toți. Este îmbucurător gândul că putem avea o contribuție la revenirea lui Cristos dacă ascultăm de porunca Lui, dar ce se întâmplă dacă nu ascultăm? Nu ar trebui să tragem concluzia că putem întârzia revenirea lui Cristos dacă nu trăim cum vrea Dumnezeu și nu facem lucrarea pe care vrea El să o facem? Într-un sens, cortina istoriei nu a căzut încă pentru că Dumnezeu așteaptă ca Biserica să-și termine lucrarea care i-a fost dată – aceea de a face ucenici din toate neamurile.

Cercetând mai adânc

Citește Matei 24:14

1. Ce trebuie să se întâmple înainte de a veni sfârșitul?
2. Ce asemănare este între Matei 24:14 și Matei 28:18-20?
3. Cum susține Matei 24:14 adevărul pe care l-am citit în 2 Petru 3:12, acela că noi putem grăbi venirea Zilei lui Dumnezeu?

Cineva ar putea întreba: „Cum vom ști când s-a împlinit misiunea? Cât de aproape suntem de împlinirea sarcinii? Care țări au fost evanghelizate și care nu? Cât de aproape suntem de sfârșit? Nu înseamnă aceasta a face speculații referitoare la venirea lui Isus?”

Răspunsul meu este, „Nu știu.” Doar Dumnezeu le știe. Nu știu precis care sunt „toate neamurile.” Doar Dumnezeu știe exact semnificația “evanghelizării.” Doar El, cel care ne-a spus că această Evanghelie a Împărăției trebuie propovăduită lumii întregi pentru a le sluji de mărturie tuturor neamurilor, va ști când s-a împlinit acest obiectiv. Dar eu nu trebuie să știu acest lucru. Eu știu doar un lucru: Cristos nu a revenit; prin urmare sarcina nu s-a împlinit încă. Când se va împlini, Cristos va veni. Responsabilitatea noastră este să nu insistăm în stabilirea termenelor de realizare a sarcinii noastre; responsabilitatea noastră este să ne îndeplinim sarcina. Atâta timp cât Cristos nu revine, lucrarea noastră nu este îndeplinită. Haideți s-o îndeplinim!

GEORGE ELDON LADD*

* George Eldon Ladd „The Gospel of the Kingdom,” în Ralph D. Winter și Stephen C. Hawthorne (eds.), *Perspectives on the World Christian Movement* (Pasadena: William Carey Library, 1992), 75.

24 O sărbătoare pentru toți oamenii

Apocalipsa 5:1-14

„Închinarea este combustibilul și scopul lucrării misionare. Lucrarea misionară are drept scop aducerea neamurilor la o închinare plină de pasiune în fața lui Dumnezeu.”

JOHN PIPER
Pastor, teolog

Dumnezeu Și-a revelat în mod clar grija pentru toate neamurile dar și dorința Sa ca noi să ducem mesajul mântuirii la toate neamurile. Planul Lui a fost întotdeauna ca fiecare popor să fie reprezentată în cer. Dar va reuși acest plan?

Capitolul 5 din Apocalipsa ne oferă un crâmpei din ceea ce va fi acolo. Acțiunea se petrece chiar în sala tronului lui Dumnezeu. În această scenă putem vedea că planul lui Dumnezeu într-adevăr reușește. Toate neamurile **vor** fi reprezentate în cer. Și ce sărbătoare va fi – cea mai grozavă sărbătoare!

Citește Apocalipsa 5:1-5

Scena se deschide cu prezentarea cărții ale cărei peceti nimeni nu le poate rupe. Gâdește-te la această carte pecetluită ca la o *carte a destinului*. Ruperea pecetilor cărții reprezintă dezvăluirea planului lui Dumnezeu la sfârșitul veacurilor. După cum vedem, doar Cristos (Mielul) este autorizat să aducă judecata asupra omenirii și să-Și stabilească împărăția. Doar Cristos este vrednic să pună punct istoriei lumii așa cum a fost stabilit dinainte. Și acest lucru este valabil pentru toate neamurile.

1. Cine a fost vrednic să rupă pecetile cărții?

Leul din semniția lui Iuda ... Rădăcina lui David – două nume date lui Mesia care provin din Vechiul Testament. (Vezi și Geneza 49:8-10 și Isaia 11:1,10)

Citește Apocalipsa 5:6-10

2. Cum este descris Cristos în versetul 6?

Șapte coarne – reprezintă puterea perfectă
Șapte ochi – reprezintă înțelepciunea perfectă

3. Ce semnificație are numele de *miel* dat lui Isus? (Vezi și Isaia 53:7; Ioan 1:29)

4. De ce a fost Mielul vrednic să *ia cartea și să-i rupă pecetele*?
5. Pentru cine a murit Cristos? Cu alte cuvinte cine a fost cumpărat cu sângele Său?
6. Ce legătură există între această împlinire a planului lui Dumnezeu din Apocalipsa 5:9 și promisiunea dată de Dumnezeu lui Avraam în Geneza 12:1-3 (Vezi și capitolul 1 din această carte.)
7. Ce legătură este între Apocalipsa 5:9 și viziunea lui Daniel din cartea Daniel 7:13-14?
8. Cum iese în evidență accentul pus în Apocalipsa 5:9 pe *toate neamurile*? (Vezi și Matei 28:19)
9. Explică cu propriile tale cuvinte versetul 9.
10. Cum se împlinesc în Apocalipsa 5:10 cele profețite în Exod 19:6? (Vezi și capitolul 2 din această carte.)

Citește Apocalipsa 5:11-14

11. Cine-L slăvește pe Miel în versetele 11-12?
12. Transpune laudele lor în propriile tale cuvinte.
13. Cine-L laudă pe Tatăl și pe Fiul în versetele 13-14? (Vezi și în Filipeni 2:9-11.)

Ai observat modul în care se lărgeste tot mai mult cercul persoanelor care Îl slăvesc pe Miel. La început sunt cele patru făpturi vii și cei 24 de bătrâni (versetele 8-10). Apoi sunt nenumărații îngeri care-L laudă pe Miel (versetele 11-22). Și în cele din urmă toată creația își unește glasul și Îl glorifică pe Mielul care a fost junghiat (versetul 13).

14. Cum explică acest pasaj (5:1-14) împlinirea scopului lui Dumnezeu de fi glorificat între toate neamurile?

15. După cum am văzut, **va veni** ziua în care Dumnezeu va fi onorat și slăvit de **toate neamurile**. Acesta este scopul Său neschimbător. Ținând cont de acest lucru, cum ar trebui să ne trăim viața?

Cercetând mai adânc

Citește Apocalipsa 7:9-17

1. Ce înseamnă *toate neamurile* privite din perspectiva acestor versete?

2. Cine sunt cei îmbrăcați în haine albe? (vezi versetele 13-17)

3. Putem compara laudele lor adresate Mielului cu cele din capitolul 5?

CONCLUZII

De la confuzie la convingere

Teresa privea în sală la oamenii ce participau la conferința de misiune. Fețele curioase ale delegaților îi aminteau de prima conferință de misiune la care participase cu mulți ani în urmă. Păstra încă o plăcută amintire a acelei ocazii speciale în care – pentru prima dată – a simțit că Dumnezeu o îndemna să-L slujească ca misionară. Și iată că acum făcea parte dintre vorbitorii la conferință și era membră a forumului de discuții.

„D-nă Tess, ce v-a determinat să mergeți în misiune în Malaysia?” a întrebat-o unul din delegați.

„De fapt, am avut mai multe motive. Unele au fost bune, altele nu au fost atât de bune.” Văzând surpriza din ochii tinerilor, Tess a continuat: „La fel ca și voi am vrut să-L slujesc pe Dumnezeu. Am vrut să fac ceva important în viață. Printr-o conferință ca acesta am ajuns la concluzia că Dumnezeu vrea să facem ucenici din toate neamurile.”

Înainte de a-și continua povestea, Tess a ezitat o clipă, gândindu-se la riscul pe care și-l asuma dacă era sinceră și își deschidea inima în fața acestor studenți impresionabili. „Privind în urmă, îmi dau seama că m-am lăsat captivată de aventura călătoriei peste ocean și a traiului într-o altă cultură. Nu-i nimic rău în asta, dar curând mi-am dat seama că nerăbdarea și entuziasmul nu m-au ajutat îndeajuns în momentele grele.”

În urmă cu trei ani, când Teresa a plecat spre Malaysia a fost plină de idealuri tinerești. S-a gândit că lucrând ca asistentă într-un spital din Kuala Lumpur avea ocazia să-și facă prieteni cărora să le împărtășească Evanghelia.

Curând a descoperit că deși a reușit să-și facă prieteni printre vecinii și colegii de la spital, puțini din aceștia erau interesați de Evanghelie. De fapt, unii dintre prietenii ei malayezieni au fost foarte dezamăgiți că Teresa nu s-a convertit la islamism.

Pe măsură ce dificultățile traiului în altă cultură deveneau tot mai mari, Teresa a început să se simtă ca un balon dezumflat. Iritarea a început să crească până a ajuns într-o stare de epuizare totală. Își dorea mult să ia avionul și să se întoarcă la Manila.

Auzind câteva din dificultățile pe care le-a avut de îndurat acolo, un tânăr a întrebat-o: „Și de ce ați rămas acolo în continuare?”

Înainte de a răspunde Tessie a privit pe fereastră. Norii de ploaie care se adunau deasupra lacului Caliraya îi aminteau de furtunile spirituale pe care le-a experimentat în Malaysia în primii ani de misiune.

Cu un sentiment de jenă Tessie și-a amintit de vremurile când dubiile aproape că au copleșit-o. Nu i se părea că era potrivită rolului de misionară „făuritoare de corturi”. Nu credea că aceasta era chemarea lui Dumnezeu pentru ea. Avea dubii legate de Evanghelie, chiar se îndoia că Isus era singura cale de mântuire.

Dar Dumnezeu a folosit aceste dubii pentru a o atrage mai mult spre Cuvântul Său. Exista oare în Biblie vreun exemplu temeinic de lucrare misionară? A trebuit să afle singură acest lucru studiind Biblia. A început să cerceteze Scripturile cu multă sărguință și L-a rugat pe Dumnezeu să răspundă întrebărilor ei, și încet, încet și-a format o temelie fermă a credinței.

Întorcându-și privirea spre tinerii din sală Teresa a răspuns: „De ce am rămas? Nu am rămas pentru că era distractiv sau romantic. Și nici pentru că eram o misionară

extraordinară. Dimpotrivă, erau momente când voiam să renunț – momente în care mă gândeam să plec acasă.” Adunându-și tot curajul de care a avut nevoie, Teresa le-a vorbit tinerilor despre bătăliile interioare cărora a trebuit să le facă față. În sala de conferințe era tăcere. Teresa știa că poate unii și-ar fi putut face o părere proastă din cauza sincerității ei, dar știa că acesta era un preț destul de mic pe care-l plătea pentru a putea veni în ajutorul cuiva care avea nevoie de o mai bună pregătire pentru lucrarea misionară.

„Am să vă spun de ce am rămas,” a declarat ea cu convingere. „Pentru că Scripturile m-au convins că oamenii sunt pierduți fără Cristos, că Isus Cristos este singura cale spre Tatăl, și că El a fost trimis să fie Mântuitorul tuturor oamenilor.”

„Cu siguranță am auzit aceste lucruri în biserică, dar niciodată nu am studiat în realitate ce spune Biblia despre aceste chestiuni. Traiul într-o altă cultură și faptul că eram înconjurată de oameni de altă religie, mă nelinișteau uneori. Cred că au apărut niște fisuri în temelia mea teologică. Acum am început să sap adânc în Cuvânt pentru a afla ce cred cu adevărat, lucru pe care nu l-am făcut niciodată. Și mai important a fost faptul că am început să cercetez Biblia singură. Entuziasmul meu emoțional vine și pleacă, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată.”

„De ce am rămas,? a întrebat din nou Teresa. A răspuns la întrebare cu o voce scăzută și totuși impresionantă în cadența ei voită. „Pentru că lui Dumnezeu Îi pasă de cei pierduți din toate neamurile. Pentru că Dumnezeu vrea ca cel pierdut să fie găsit. Și pentru că este slujba și responsabilitatea noastră, privilegiul nostru de a face ucenici din toate neamurile – din toate etniile.”

Pasul următor

Studiul nostru din diferitele pasaje ale Vechiului și Noului Testament ne-a arătat că grija lui Dumnezeu pentru toate neamurile se vede nu numai în pasajele binecunoscute ale Marii Însărcinări, ci în toată Biblia. Din Geneza până la Apocalipsa, Scripturile revelează planul lui Dumnezeu de a popula cerul cu o mulțime de oameni din toate triburile, limbile, popoarele și neamurile. Dumnezeu merită să fie glorificat în toate neamurile și acesta este scopul Lui neclintit care trebuie împlinit.

Uimitor este faptul că și noi suntem incluși în planul Lui. Dumnezeu nu numai că vrea să-L cunoaștem, ci vrea să ne folosească ca să-L facem cunoscut și altora pe El. Este dorința Lui ca noi – Biserica – să avem rolul cheie în câștigarea neamurilor pentru Cristos. Ce har minunat!

Lăsați ca scopul măreț al lui Dumnezeu, acela de a face ucenici din toate neamurile să va umple inima și mintea. Bucurați-vă de bunătatea pe care v-o arată și de privilegiul minunat de a fi copiii și ambasadorii Lui! Lăudați-L pentru ceea ce este și ceea ce a făcut pentru voi! Întrebați-L care este rolul pe care dorește să-l aveți în evanghelizarea lumii.

Aleluia! Ce Dumnezeu măreț slujim!